

GIB-1/2010.
(GIB-1/2010-2014).

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Gazdasági és informatikai bizottságának**
2010. május 19-én, szerdán 9 óra 35 perckor
az Országház főemelet 37-38. sz. termében
megtartott üléséről

---

^{*} *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	4
A bizottság részéről	5
Megjelent	5
Meghívottak részéről	6
Hozzászólók	6
Elnöki bevezető	7
<i>Elnöki javaslat új napirendi pont felvételére</i>	7
Képviselői hozzászólások	7
A napirend elfogadása	9
<i>Oszkó Péter pénzügyminiszter szóbeli kiegészítése</i>	9
<i>Képviselői kérdések</i>	11
<i>Oszkó Péter válaszai</i>	14
<i>Hozzászólások</i>	17
<i>Dr. Oszkó Péter reagálása</i>	21
A közúti járművezetői képzésben való részvétel alapfokú iskolai végzettséghez kötéséről szóló H/26. számú határozati javaslat	27
<i>Manninger Jenő szóbeli kiegészítése</i>	27
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	27
<i>Manninger Jenő reagálása</i>	27
Döntés tárgysorozatba-vételről	28
Döntés általános vitára való alkalmasságról	28
A közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, valamint a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosításáról szóló T/27. számú törvényjavaslat	28
A közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény módosításáról szóló T/24. számú törvényjavaslat	28
<i>Rogán Antal szóbeli kiegészítése</i>	28
<i>Kérdések</i>	30
<i>Hozzászólások</i>	31
<i>Rogán Antal reagálásai</i>	34
<i>Második körös képviselői hozzászólások</i>	36
Döntés tárgysorozatba-vételről	36
Döntés általános vitára való alkalmasságról	36
Döntés általános vitára való alkalmasságról	37
Az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges törvények módosításáról, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló T/35. számú törvényjavaslat	37

<i>Dr. Józsa István ügyrendi hozzászólása</i>	38
<i>Dr. Fónagy János szóbeli kiegészítése</i>	38
<i>Kérdések</i>	39
További hozzászólások	44
Döntés tárgysorozatba-vételről	45
Döntés általános vitára való alkalmasságról	45
Egyebek	46

Napirendi javaslat

1. A bizottság megalakítása, albizottságok létrehozása
2. Oszkó Péter pénzügyminiszter meghallgatása (9:45-10:45-ig): Mikor és milyen körülmények között jutott a kormányzat tudomására a MALÉV Zrt. által az orosz Vnyesekonombanknak nyújtott 32 millió eurós viszontgarancia?
3. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: A közúti járművezetői képzésben való részvétel alapfokú iskolai végzettséghez kötéséről szóló határozati javaslat (H/26. szám) (Kósa Lajos, Dr. Pószán László és Pokorni Zoltán (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
4. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: A közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, valamint a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/27. szám) (Rogán Antal és Kósa Lajos (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
5. A közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a helyi önkormányzatokról szóló 1990. LXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/24. szám) (Rogán Antal és Kósa Lajos (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Általános vita)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Rogán Antal (Fidesz)**, a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf (Fidesz) alelnök
Pösze Lajos (Jobbik) alelnök
Dr. Józsa István (MSZP) alelnök
B. Nagy László (Fidesz)
Dióssi Csaba (Fidesz)
Dr. György István (Fidesz)
Koszorús László (Fidesz)
Dr. Kupcsok Lajos (Fidesz)
László Tamás (Fidesz)
Manninger Jenő (Fidesz)
Márton Attila (Fidesz)
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Riz Levente (Fidesz)
Román István (Fidesz)
Wintermantel Zsolt (Fidesz)
Bagdy Gábor (KDNP)
Dr. Seszták Miklós (KDNP)
Kovács Tibor (MSZP)
Schön Péter (Jobbik)
Volner János (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott:

László Tamás (Fidesz) megérkezéséig Wintermantel Zsoltnak (Fidesz)
Manninger Jenő (Fidesz) megérkezéséig Márton Attilának (Fidesz)
Vantara Gyula (Fidesz) dr. Papcsák Ferencnek (Fidesz)

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Dr. Oszkó Péter pénzügyminiszter
Dr. Fónagy János (Fidesz) előterjesztő

Jelen voltak

Óvári Tamás (Hunalia Magyar)
Ferenczi Zsolt (Közforgalmi Pilóták Egyesülete)
Puhai Zsolt (Népszava)
Zámbor Gyula (Magyar Nemzet)
Kassai Ferenc (Magyar Mérnöki Kamara)
Puka Zsófia (Belváros-Lipótváros Önkormányzata)
Kiss Viktória (FIA)
Szabó Rita (Fidesz)
Békési Attila (OGYK Információs Szolgálat)
Pintérgyöngyi Tünde (NFGM)
Méhes Sándor
Forrai Richárd (Jobbik)
Dr. Molnár András (Pénzügyminisztérium)
Bors Edit (Ogy. Sajtószolgálat)
Hunyor Erna Szonja (Magyar Hírlap)
Papp Zsolt (Napi Gazdaság)
Pichler Ferenc (Pénzügyminisztérium)
Bellon Ágnes (Pénzügyminisztérium)
Kalmár László (Echo TV)
Piotr Ikanowicz (MALÉV)
Györgyi Karsai (MALÉV)
Guba Zoltán (Fidesz)
Nagy József (Hír TV)
Erdős Vera (MTI)
Eff Lajos (OKM)
Kovácsné Egedi Éva (Pénzügyminisztérium)
Kis Pintér Eszter

(Az ülés kezdetének időpontja: 09 óra 35 perc)

Elnöki bevezető

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Kis türelmet kérek a jelenlévőktől, mert itt a bizottság formális megalakulásával kapcsolatos teendőkre még értelemszerűen sort kell keríteni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Én azt megállapítom így, szerintem első ránézésre, de a jelenléti ív alapján is, hogy a bizottság határozatképes, ennek megfelelően el tudjuk kezdeni a munkát.

Ugye ez egyben az alakuló ülés is, ami azt is jelenti, hogy bizonyos formális feladatokat el kell végezni. Szeretném jelezni, hogy kiküldtük a Gazdasági és informatikai bizottság mai ülésének a napirendi javaslatát, ez ugye úgy szólt, hogy az első napirendi pont a bizottság megalakulása, az albizottságok létrehozása, a második Oszkó Péter pénzügyminiszter úr meghallgatása, a harmadik a közúti járművezetői képzésben való részvétel alapfokú iskolai végzettséghez kötéséről szóló határozati javaslatnak a tárgysorozatba-vételéről, általános vitájáról való döntés, a negyedik a közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a közúti közlekedésről szóló törvény, valamint a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, illetve ötödikként az önkormányzati törvény, hasonlóan a közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében tett önálló indítványok, részben általános vita, részben tárgysorozatba-vétel.

Elnöki javaslat új napirendi pont felvételére

Van egy egyebek napirendi pontunk, és én szeretném felvetni a tisztelt bizottság tagjainak a napirend kiegészítését, ugyanis a tegnapi nap a Ház elé beadásra került T/35 számmal az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges törvények módosításáról, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló törvényjavaslat, aminek egyébként a fő bizottsága a mi bizottságunk. Ennek megfelelően itt kell döntenie mind az általános vitára való alkalmasságról, mind pedig a tárgysorozatba-vételről. És amennyiben a bizottság tagjai nem szeretnék még külön ülést tartani holnap vagy holnapután, akkor én célszerűnek tartom, hogy egyébként ezzel kiegészítsük a holnapi napirendünket.

Aki esetleg nem tudta elolvasni, annak jelzem, hogy itt még egyszer írásban is ki fogjuk osztani, és Fónagy János képviselő úr mint előterjesztő a bizottsági ülés későbbi szakaszában áll a rendelkezésünkre, hogy a kérdésekre és az észrevételekre válaszoljon. Ez azonban – szeretném előre jelezni – a bizottság olyan tartalmú döntését igényli, amelyhez a jelenlévők kétharmada plusz egy szavazat szükségeltetik, azért, hogy egyébként a napirend kiegészítésre kerüljön. Tekintettel arra, hogy a napirend kiegészítése ügyében egyébként lehet vitát is nyitni, tisztelettel szeretném kérdezni, hogy van-e valakinek ezzel kapcsolatban észrevétele vagy kifogása. Józsá alelnök úr, parancsolj!

Képviselői hozzászólások

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Remélem, már megalakultunk, mert ... Nyilatkozott elnök úr, hogy megalakultunk?

ELNÖK: Igen. Én azt gondolom, hogy a napirend elfogadásáról egyébként rendelkezniünk kell, tisztelt alelnök úr, aminek a megalakulás is a része.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Hát ez egy érdekes dolog, én úgy gondolom, hogy egy külön ügyrend a megalakulás. De hogyha ügyvezető elnök úr, ezt mondja, természetesen

tudomásul kell venni. A plusz napirend súlya, tekintettel, hogy a teljes magyar nemzeti vagyonnal történő rendelkezésről van szó, én azt hiszem, hogy nemcsak egy, hanem akár két bizottsági ülést is megérne, tehát én határozottan tiltakozom az ellen, hogy ami tegnap este kiment a futárpostával, arról – ilyen jelentőségű kérdésnél – a mai nap tárgyaljunk.

Én úgy gondolom, hogy ez nem méltó egy induló parlamenthez, és nem illik a kérdés súlyához, úgyhogy tiltakozásomat jelentem be.

ELNÖK: Tisztelt Alelnök Úr! Azt szeretném jelezni, hogy én tegnap délután két órákor már egyébként ennek az interneten elég részletes olvasatait elolvastam a különféle internetes orgánumokon. Úgyhogy ennek megfelelően azt gondolom – és mivel azt nyilvánvalóan a parlament honlapjáról töltötték le azok az újságírók, akik ezzel foglalkoztak, tehát itt a tegnap este az talán túlzásnak tekinthető ebből a szempontból, ennek korábbi megismerésére is volt lehetőség -, hogy én fenntartanám az eredeti javaslatomat. Van még észrevétel? Képviselő úr, parancsolj!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Elnök úr, nemcsak arról szól a történet, hogy az internetre fel volt-e téve ez a javaslat, vagy nem volt föltéve a javaslat, hanem arról, hogy a bizottság tagjai tudtak-e készülni az anyagból, el tudták-e olvasni, fel tudtak-e készülni arra, hogy ma itt erről a törvényjavaslatról vitázni fogunk a bizottságban.

Ez egyszerűen elfogadhatatlan és abszolút szokatlan. Egy ilyen jelentőségű törvényjavaslatot, nem tudom, hogy a kormánypárti képviselők elolvastak-e, vagy volt-e lehetőségük felkészülni ebből a javaslatból, de én úgy gondolom, hogy sokkal több időt kell szánni egy ilyen javaslatnak a megvitatására, hogyha azt komolyan gondolják. Hogyha diktátumként akarják, akkor természetesen bármit megtehetnek, de ez nemhogy nem elegáns, hanem teljes mértékben elfogadhatatlan és szokatlan is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Itt most nem érdemi vitát folytatunk le ezzel kapcsolatban, egy napirendrevételről döntünk, ami azt illeti. Az érdemi vita lefolytatására a napirend keretein belül én azt gondolom, lesz egyébként lehetőség. Köszönöm. Alelnök úr, parancsolj!

PÓSZTE LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném én is szóvá tenni azt, hogy olyan tempóban készülnek ezek a törvények, előterjesztések, amelyeket nagyon nehéz szakmailag és megalapozottan követni, de mindamelllett, hogy ezt szóvá teszem, szeretném jelezni, hogy a Jobbik kész volt, képes volt megnézni az anyagokat, áttanulmányozni. Tehát a jövőre vonatkozó kérés mellett, hogy több időnk legyen máskor ilyen horderejű kérdésekre, mi ma is készen állunk ennek a megvitatására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szatmáry alelnök úr, parancsolj, Kristóf!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak a jegyzőkönyv kedvéért. Azért némileg érdekes hallani szocialista képviselőtársaim diktátumot emlegető felszólalásait, mintha nem ültünk volna egyesekkel együtt egy bizottságban az elmúlt négy évben. Itt szó sincs diktátumról, itt egy jól előkészített javaslatról van szó, aminél valóban, ahogy elnök úr mondta, csak tárgysorozatba-vételről döntünk. Tehát az érdemi vitára kerülhet sor akkor, amennyiben a Ház majd tárgysorozatba veszi. Tehát szó sincs arról, hogy itt a parlamentre bármiféle vagy a parlamenten bármiféle erőszakot kívánnánk venni. Arról van szó, hogy nagyon fontos dolog az, hogy az új kormány egy új struktúrával tudja az állami vagyont kezelni, és ezt az első pillanattól meg tudja tenni.

Pontosan ennek a vitának a lefolytatása miatt szükséges, hogy ma erről a bizottság döntsön. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy nem látok több hozzászólást, én akkor szeretném ezt a napirend-kiegészítést szavazásra bocsátani.

A napirend elfogadása

Tisztelt Képviselőtársaim! Az lenne a kérésem, hogy aki támogatja az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges törvények módosításáról, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló törvényjavaslat mai napirendre vételét, az kérem, hogy ezt kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Tizenkilenc igen szavazat. Kérnék egy ellenpróbát! Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kettő nem szavazat. Volt-e tartózkodás? *(Szavazás.)* Mivel itt a kétharmad plusz egy feltételei, azt gondolom, elég határozottan megvoltak, ennek megfelelően a napirend kiegészítésre került.

Tisztelt Bizottság! Én a következőben – tekintettel arra, hogy a megalakulás lényegében a bizottság összeülésével megtörtént –, hogy ne várossam a pénzügyminiszter urat, azt javasolnám a bizottságnak, hogy az albizottságok létrehozásával kapcsolatos napirendi pontot tegyük a miniszter úr meghallgatása utáni napirendre, kezdjük a miniszter úr meghallgatásával, és azt követően fogunk végighaladni a törvényjavaslatokon.

Amennyiben ezt a bizottság tagjai támogatják itt a sorrend tekintetében, akkor szeretnék kérni azért erről egy megerősítést. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Úgy látom, hogy ez gyakorlatilag egyhangú.

Ennek megfelelően hozzá is tudunk látni a munkához.

Oszkó Péter pénzügyminiszter urat még egyszer tisztelettel üdvözlöm! Kérem, hogy foglaljon helyet az asztalnál! Nagyon röviden szeretném csak elővezetni ezt a napirendi pontot. Pénzügyminiszter úrnak küldtem egy meghívót – és nagyon szépen köszönöm, hogy elfogadta a mai napra szóló meghívást –, ez a Malév visszaátlamosításával kapcsolatos meghívás, de egy konkrét kérdésben. A konkrét kérdés úgy szól, hogy mikor és milyen körülmények között jutott a kormányzat tudomására a Malév Zrt. által az orosz Vnyesekonon Banknak nyújtott 32 millió eurós viszontgarancia. Én itt szeretném azt előrebocsátani, hogy ami a sajtóhírek alapján nyilvánosságra került, az gyakorlatilag úgy szól, hogy annak idején, amikor sor került a Malév privatizációjára 2007-ben, akkor a vásárló, az AirBridge Zrt. egy 32 millió eurós bankgaranciát adott arra vonatkozóan, hogy egyébként a Malév tőkeemelését majd végre fogja hajtani. Most, amikor a Malév visszaátlamosításáról folytak a tárgyalások, sajtóhírekben akkor jelent az meg, hogy ehhez képest a Malév gyakorlatilag még ugyanabban az évben egy viszontgaranciát adott erre vonatkozóan. Én azt gondolom, hogy ezzel a magyar államot legalábbis kár érte, és ennek megfelelően ez egy nagyon fontos kérdés, hogy ez mikor és milyen formában jutott a Pénzügyminisztérium vezetőinek a tudomására, és egészen pontosan mi az álláspontjuk ezekkel kapcsolatban. Én ezért kértem ezt a mai meghallgatást, és még egyszer megköszönve pénzügyminiszter úr személyes jelenlétét, át is adnám neki a szót.

Parancsoljon, pénzügyminiszter úr!

Oszkó Péter pénzügyminiszter szóbeli kiegészítése

OSZKÓ PÉTER pénzügyminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagyon köszönöm a meghívást. Én azt gondolom, hogy akár még számomra, számunkra is hasznos lehet, hogy ebben az ügyben úgy tudjuk átadni a stafétát, hogy a bizottság és akár a nyilvánosság előtt is tiszta helyzetet teremtünk, tehát elmondjuk, hogy mi

az, amit mi észleltünk, mi az, amit mi tudtunk, és mi az, ami a korábbi időszakból egyszerűen számunkra is meglepetés, számunkra is új felfedezés volt.

Hogy a kérdésfeltevését némileg pontosítsam – csak adatok tekintetében kell –, a Malév által kibocsátott viszontgarancia még csak nem is a 32 milliós összeghatárra terjed ki. Annak idején tudniillik – ma már tudjuk – az történt, hogy először is megtörtént a Malév privatizációja, tehát a Malév privatizációja keretében új tulajdonosként az AirBridge megjelent, részben egy orosz befektető által tartott magyar projektársaság formájában, és ennek a privatizációs szerződésnek a feltételeit biztosította egy olyan bankgarancia, amit az AirBridge vállalt, és amelyet a Vnyesekonóm Bank, tehát az orosz fejlesztési bank bocsátott ki. Ezzel szemben egy későbbi időpontban a Malév egy nem erre az összegre korlátozott, hanem általában az AirBridge-nek a VEB, tehát a Vnyesekonóm Bank felé fennálló tartozásaira kiterjedő bankgaranciát bocsátott ki. Tehát az még csak nem is 32 milliós összegű, hanem egy annál akár nagyobb összegre is kiterjedő bankgarancia volt, amennyiben az AirBridge-nek nagyobb összegű tartozásai merültek fel a Vnyesekonóm Bankkal szemben, és ez be is következett, mert egy idő után a Malév finanszírozása úgy zajlott, hogy a Vnyesekonóm Bank az AirBridge-nek adott kölcsönt, és az AirBridge nyújtotta azt tovább vagy kölcsön vagy tőke formájában a Malév számára. Ebben az időszakban nem gondolom, hogy ez a tranzakció egyébként az államot károsította volna; ez a tranzakció akkor a Malévet károsította, hiszen a Malév vállalt nem állami, hanem magántulajdonban lévő légitársaságként egy olyan költséget, amely egyébként meglehetősen kérdéses, hogy miféle alapja volt.

A konkrét kérdés az volt, hogy ez mikor jutott tudomásunkra. Ezt dátumra pontosan meg tudom mondani. Egy elég hosszú tárgyalást folytattunk a korábbi orosz tulajdonosokkal a Malév helyzetéről, és elég sok nehézséggel kellett megküzdenünk azért, hogy a légitársaság egyébként megmenthető, életben tartható legyen. Ennek a tárgyalásnak szinte az utolsó pillanatában jutott tudomásunkra, hogy létezik egy ilyesfajta viszontgarancia, amit a Malév bocsátott ki az AirBridge-nek a Vnyesekonóm Bankkal szemben fennálló tartozásaira. Pontosán meg tudom mondani, hogy ez 2010. február 22-én volt, amikor is egy telefonkonferencia alkalmával Leonov Péter úr, aki – részben mint AirBridge igazgatósági tag, részben mint a VnyesekonómBank megbízott tárgyalója – tájékoztatott minket arról, hogy ha kifizetésre is kerül a Vnyesekonóm Bank 32 milliós bankgaranciája, arra ki fog terjedni az a viszontgarancia, amit – mint akkor megtudtuk – a Malév kibocsátott a korábbiakban. Számomra is megdöbbentő volt az információ. Én is úgy gondoltam, hogy ennek az ügyletnek a jogszerűsége, megalapozottsága minden tekintetben vitatható; elsősorban akkor a Malév oldaláról kellett vitatni. Éppen ezért kizárólag, bár elemi érdekünk volt, hogy a Malév továbbélésének megtaláljuk a módját, kizárólag úgy voltunk hajlandóak megállapodni az orosz féllel a Malév tulajdonának visszavételéről, hogy a szerződésben is kikötöttük, hogy ennek a viszontgaranciának a jogosságát vitatni kívánjuk, és fenntartjuk a jogot, hogy ezt vitassuk is. Tehát én úgy gondolom, hogy végső soron sikerült olyan megoldást találni, amiben elháríthatjuk, hogy ez a viszontgarancia visszahulljon az államra, hiszen a Malév ugyan állami tulajdonba került, de az állami tulajdon visszaszerzésével egyidejűleg azt is biztosítottuk, hogy a viszontgarancia jogosságát, érvényesíthetőségét vitassuk. Erre egyébként fel is kértük a Vagyonkezelőt; pillanatnyilag ott tart a folyamat, hogy a Vagyonkezelő éppen választja, pályáztatja azt a jogi irodát, aki ezt az eljárást megindítja, és a viszontgarancia jogszerűségét, fennálltát megtámadja a bíróság előtt. Ha ez megtörténik, és sikeres lesz a megtámadás, akkor végső soron a pénzügyi kötelezettség alól mentesülhet a Malév, és ily módon közvetve már az új tulajdonos magyar állam, azonban maximálisan egyetértek azzal az igénnyel és szándékkal, hogy vizsgálni kell, hogy ez a viszontgarancia egyáltalán hogyan kerülhetett kibocsátásra a korábbi időszakban.

ELNÖK: Köszönöm szépen, pénzügyminiszter úr. Én most a bizottságban lehetőséget adok természetesen elsőként kérdésekre, hogyha megengedi, és azt követően legfeljebb egy vélemény körre.

Ha megengedi, az első kérdést én szeretném feltenni. Tehát ez a kérdés arra vonatkozik, hogy a legjobb tudomásom szerint, amikor 2007-ben erre vonatkozóan megszületett a döntés, akkor erről ugye döntött a MALÉV igazgatósága és felügyelő bizottsága is. A MALÉV igazgatóságában és felügyelő bizottságában az államnak, illetve a Nemzeti Vagyonkezelőnek volt képvisellete. Ennek megfelelően ezeknek a képviselőknek lehetett tudomása arról, hogy egyébként ilyen viszontgarancia kibocsátásra került. Jelezték-e ezt bármilyen formában a Pénzügyminisztériumnak, és ha ilyen jelzés érkezett, akkor miért nem tették meg a lépéseket, mert amennyiben ez nem történt meg, akkor – én azt gondolom – ez így meglehetősen súlyos, akár az akkori vezetés részéről felveti a hűtlen kezelés gyanúját is.

Ha megengedi miniszter úr, én összeszedném a kérdéseket. Azt gondolom, talán egyszerűbb, hogyha egyszerre tud válaszolni. Van-e még kérdés a miniszter úr által elmondottakhoz, illetve a témával kapcsolatosan? Márton Attila képviselő úr, parancsolj!

Képviselői kérdések

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Pénzügyminiszter Úr! Én úgy gondolom, hogy a MALÉV-kérdés egy kicsit összetettebb, és mivel itt az állami tulajdont érinti, és elég komoly kötelezettségvállalások vannak, én csak részben visszanyúlva, de szeretnék autentikus és első kézből származó információt kapni. Például tud-e nekünk és itt a nyilvánosságnak is információt adni arról, hogy jelen pillanatban most a 32 millió eurón felül mennyi a MALÉV-ot terhelő adósság, és ez milyen tételekből áll össze?

Ugyanis a sajtóban megjelent információk szerint az eredeti privatizációs szerződésben az volt benne, hogy az új orosz tulajdonos tőkeemelést is végrehajt a MALÉV-ban. Tudomásunk szerint ez nem, illetve csak részben történt meg, és mindazok a pénzek, amelyek a cégbe érkeztek, igen jelentős mértékben hitel formájában érkeztek, tehát a valós tőkeemelés mint olyan, igazából nem történt meg.

Ötven, illetve százmillió euróról szólt a kötelezettség a privatizációs szerződésben, ezt kértem, hogy pontosítsák, hogy mi az az összeg, amit kellett volna a tőkeemelésben a cégbe beletenni.

Illetve arról is lehet olvasni és hallani, hogy a MALÉV tulajdonában lévő egyéb cégeket is most már kvázi hitelfedezetként megterhelték komoly összegekkel. Ha erről tudna esetleg részletes információt adni, hogy mely cégeket és milyen mértékben terhel most már kötelezettség a hitelek oldaláról, ezt is megköszönném.

És én is egy kicsit kapcsolódnék az elnök úr kérdéséhez, ugyanis tudomásom és információim szerint Tátrai Miklós úr volt a MALÉV igazgatóságának tagja, aki egyben az MNV Zrt. vezérigazgatója is volt. Rengeteg olyan kérdés felmerülne most itt a privatizációs szerződést illetően, illetve az orosz tulajdonlás ideje alatt, de lehet, hogy erre Veres János úr tudna leginkább válaszolni, aki pénzügyminiszter volt, és nagyon sajnálom, hogy bár bizottsági tag, még sincs itt a bizottsági ülésen. Tehát ő, valószínű, tudna nekünk segíteni, de a kérdésem arra vonatkozna, hogy Tátrai Miklós úrtól kaptak-e bármiféle jelzést a MALÉV-nál folyó ügyleteket illetően. Már csak azért is, mert sokkal hamarabb le lehetett volna hívni a szerződés nem teljesítéséből adódóan a 32 millió eurós bankgaranciát. Sajtóban megjelent információk, illetve MTI-közlemény alapján erre volt is egy kezdeményezés, de megint csak sajnálom, hogy Veres János úr nincs itt, pénzügyminisztériumi határozattal utasította az MNV Zrt.-t, illetve a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanácsot, hogy a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács állítsa le tulajdonképpen a VEB-garancia lehívását. Ennek a körülményeiről önnek van-e információja, hogy hogyan történhetett ez meg, amikor tudvalevőleg és konkrétan

bizonyíthatóan nem történt meg a privatizációs szerződésben vállalt több pont teljesítése sem? És mégis leállították a bankgarancia lehívását még 2009 év elején. Erről önnek van-e információja, és ha igen, akkor ez hogyan és milyen körülmények között történt?

Egyelőre ennyi, elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt szeretném kérdezni, hogy ki kér még szót, ki szeretne kérdezni. Alelnök úr!

PŐSZE LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr!

Én azt szeretném megkérdezni, hogy volt-e tudomása a Pénzügyminisztériumnak arról, hogy mekkora köztartozása állt fenn a MALÉV-nak az elmúlt két évben a magyar állam felé. Ezek a köztartozások, ezeknek a mértéke vajon felvetette-e önmagában is a garancia lehívásának a szükségességét, hiszen a privatizáció során minden kötelezettség átvállalására is megállapodás született. Nem mindegy, hogy tízmillió vagy akár milliárdos nagyságrendű köztartozása, ilyen-olyan adótartozása volt a MALÉV-nak a magyar állam felé. Azt gondolom, hogy a Pénzügyminisztériumban erről tudni kellett valakiknek. Ha tudtak erről, hogy kezelték ezt az ügyet? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szatmáry alelnök úr, parancsolj!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen. Én csak pár kérdéssel egészíteném ki, miniszter úr a többi képviselőtársam által elmondottakat.

Egyrészt, mivel említette, hogy február 10-én értesültek erről, ugye azóta körülbelül három hónap eltelt, feltételezem, hogy folyt valamifajta belső vizsgálat a minisztériumban. Ennek a belső vizsgálatnak az anyaga megismerhető-e a bizottság számára? Illetve, hogy ez a vizsgálat feltárta-e, hogy összességében ön szerint a privatizációval, illetve később a reprivatizációval összességében mekkora kár érhet az államot? Illetve felmerült-e annak a kérdése, hogy maga a privatizációs szerződés hiányossága okozhatta-e ezt a fajta – nevezük nagyon finoman és elegánsan – hibát vagy hibaszorozatot, ami bekövetkezett itt. Az állami vagyron veszteséssel járó folyamatról van szó. Tehát, hogy van-e a privatizációs szerződés hiányosságában keresendő ok is e tekintetben? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Seszták Miklós képviselő úr, parancsoljon!

DR. SESZTÁK MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen. Miniszter Úr!

Mindenki számára egyértelmű, hogy a visszaprivatizációs megállapodásnál a kormánynak egy jogfenntartásos nyilatkozatot sikerült elérni ezek szerint a tulajdonosokkal. Azt szeretném kérdezni, hogy végeztek-e elemzést a megtámadási jogcím vonatkozásában, különösen úgy, hogy az most mindenki számára egyértelmű, hogy a megtámadási határidők már elteltek. Tehát, hogy mire gondolnak, tudom, hogy ez majd a jogi munka egyik oszlopos része lesz, de előzetesen próbálták-e ezt elemezni, hogy milyen megtámadási jogcím lehet, vagy mennyire lehet érvényesen támadni ezt a kikötést, hiszen jelen esetben nem több, mint az, hogy homokba dugtuk a fejünket. Hiszen a jogcím vonatkozásában erős kétségeim vannak a vonatkozásban, hogy ezt érvényesen bármikor támadni lehessen a határidők múlása miatt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. B. Nagy László képviselő úr, parancsoljon!

B. NAGY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Pénzügyminiszter Úr!

Arra lennék kíváncsi, nem tudom, van-e róla tudomása, hogy amikor a privatizáció beköszöntött, voltak-e magyar finanszírozó pénzintézetei vagy egyéb finanszírozói a MALÉV-nak. És amikor ez a teljes vagyont terhelő viszontgarancia megszületett, akkor ez jelentkezett-e a mérlegben, a MALÉV mérlegében, amiket leadtak a magyar finanszírozók számára? Kiderülhetett-e, hogy ez a kötelezettség akkor létezik? A könyvvizsgálói jelentésben, az éves könyvvizsgálói jelentésben szerepeltek-e ezek a kötelezettségek, és ha igen, akkor azt miért nem vette észre senki, ha meg nem, akkor az elég érdekes szituációt eredményezhet a könyvvizsgálók szerepében is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És ha jól látom, az utolsó kérdésfeltevő Papcsák Ferenc képviselő úr, parancsoljon.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Pénzügyminiszter Úr! *(Dr. Oszkó Péter kollégájával vált pár szót.)* Megvárom, amíg megbeszéljük.

Tisztelt Pénzügyminiszter Úr! Biztosan emlékszik rá, 2006-ig az ÁPV Rt. Igazgatósága, amikor döntött a privatizációról, példa nélkül álló volt - egyébként Kovács képviselő úrnak ajánlanám, mondjuk úgy, hogy azt a keménységet, amit Veres pénzügyminiszter úr akkor bemutatott demokráciából -, mikor személyesen ment el az ÁPV Rt. Igazgatóságának ülésére, és de facto politikai nyomás alá helyezte az ÁPV Rt. Igazgatóságát, hogy adják el ezeknek az embereknek a MALÉV céget.

Nem tudom, emlékszik-e erre. *(Oszkó Péter. Én hogy emlékeznék?)* Akkor emlékeztetem önt erre. Nagyon szeretném öntől nyilatkozat formájában megkérdezni, hogy sikeresnek ítéli-e ezt a privatizációt így összességében.

A második kérdésem, hogy bizonyosan ön számára is ismertté vált, hogy a Malév volt az a cég, amelynek Európában a legmagasabb szintű volt a műszaki háttérapparátusa mind alkatrészben, mind műszaki felkészültségben, és tudott-e vagy tudnak-e arról, hogy a Malévból, mondhatom azt, hogy kiszállították Moszkvába az alkatrészeket, és azóta hihetetlenül gyenge – mondhatom így – ezeknek a gépeknek a műszaki állapota. Én magam is egyébként többször személyesen tapasztaltam, hogy a kifutópályán álltak meg; a pilóták, akik itt vannak, ezt tanúsítják, hogy elszállították Moszkvába. Tettek-e bármilyen lépést akár a tulajdonos képviseletében akár bármilyen formában, hogy az alkatrészek után menjenek? - mondhatom így. Ez egy technikai kérdés, de szerintem nagyon fontos. Felháborítónak tartom, hogy így leépítették ezt a céget egyébként.

Tudtak-e arról, illetőleg mikor szereztek arról tudomást, hogy Abramovics-fivérekkel szemben az orosz főügyészség – egy orosz sajtóértesülés ezt meg is erősítette – büntetőeljárást kezdeményezett, és mit tettek, amikor ezt az értesülést megszerezték? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy a kérdés körnek a végére értünk. *(Volner János jelentkezik.)* Bocsánat, parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Szeretném megkérdezni, hogy az belső vizsgálaton túlmenően, mivel a Magyar Köztársaság pénzügyi érdekei jelentősen sérültek a szerződés kapcsán, történt-e ezen túlmenően büntetőjogi jellegű felelősségre vonás, illetve a felelősség tisztázása. Az itt elhangzottak, illetve az általunk az iratok tanulmányozása után megismertekből ugyanis kitűnik az, hogy különösen jelentős értékben elkövetett csalás, illetve hűtlenkezelés büntették alapos gyanújával állunk szemben, hiszen részben a döntéshozók a hanyag kezelésből, illetve a megfelelő személyek nem tájékoztatásából adódóan olyan

magatartási elemeket követtek el, amelyek alkalmasak ezeknek a büntetteknek a megállapítására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Volner képviselő úr. Úgy látom, hogy akkor ezzel a kérdés kör végére értünk, úgyhogy pénzügyminiszter úr, szeretném kérni, hogy ha lehet, akkor válaszoljon az elhangzott kérdésekre. Parancsoljon!

Oszkó Péter válaszai

OSZKÓ PÉTER pénzügyminiszter: Köszönöm szépen a kérdéseket. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy ez is segíthet tisztázni minden részletet, ami mindannyiunk elemi érdeke. Helyesen állította elnök úr: a mi vizsgálatunk is erre jutott, miszerint a viszontgarancia kibocsátása az igazgatóság és a felügyelőbizottság jóváhagyásával történt meg. Magyarul egy olyan döntés született már a privatizáció lezárultát követően, melyről nem a Nemzeti Vagyonkezelő – akkor még ÁPV volt –, tehát az ÁPV által delegált felügyelőbizottsági és igazgatósági tagnak tudnia kellett. A pontosítás végett jelzem, hogy ebben az időszakban dr. Sinkovits Péter volt az ÁPV Zrt. képviselőjében az igazgatóság tagja, és Tátrai Miklós csak 2010. március 11-étől volt igazgatósági tag a Malévben, mert a kérdésekben ez nem pontosan hangzott el, és a felügyelőbizottságban Sarkadi Nagy Barna ült személyesen ebben az időszakban. Kettőjük közül Sarkadi Nagy Barna sajnálatos módon már elhunyt, tehát vele semmiféle módon nem tudtunk kapcsolatba lépni, és kérdéseket feltenni számára.

Nagyon részletes és hosszú vizsgálatot folytattunk, valójában még most sem zártuk le teljesen. Hogy ennek az információnak milyen formája élhetett tovább az akkori ÁPV-ben, illetve a Pénzügyminisztériumban? Nem találtuk egyelőre semmilyen dokumentumban igazolható nyomát annak, hogy ez az információ akkor a Pénzügyminisztériumban rendelkezésre állt. Elemi kérdés, én is azt gondolom, tehát nem véletlenül tartottuk mi is fontosnak, hogy ebben minden létező elérhető dokumentumot megvizsgáljunk; egyelőre ilyet nem találtunk. Ha ebben nem jutunk tovább, és ezzel zárul a belső vizsgálat, akkor én is azt gondolom, hogy innentől már nyomozati eljárás kérdése az ügy, tehát innentől mi további eszközökkel nem rendelkezünk. Mi a saját dokumentumainkat vizsgálhatjuk, de tanúkat nem hallgathatunk meg, egyéb eszközökkel nem rendelkezünk, tehát innentől nem a mi kompetenciánk azt vizsgálni, hogy arról az akkori döntésről ki tudott, ki tudhatott, ki az, aki felelősen meghozta, illetve ki az, aki erről tájékoztatva volt. Mi idáig értünk el, tehát arról meggyőződünk, hogy az akkori igazgatóság és felügyelőbizottság ezt a döntést meghozta, tehát azoknak a tagoknak szükségszerűen tudniuk kellett, de nem találtuk nyomát annak, hogy ez az információ egyébként a Pénzügyminisztérium apparátusának vagy vezetőinek rendelkezésére állt volna.

Ami a későbbi időszakot illeti, azt mondják, hogy első kézből származó információt kaphatnak tőlem: valójában az elmúlt egy évről tudok én is első kézből származó információkat adni, minden mást magamnak is fel kellett tárnom, és az alapján tudom elmondani. A VEB-garancia lehívását illetően azt tudom mondani, hogy amikor én miniszteri pozícióba kerültem, akkor a Nemzeti Vagyonkezelő éppen hatályos döntése az volt, hogy érvényesíteni kívánja ezt a VEB-garanciát, tehát hogy korábban volt-e már kísérlet az érvényesítésre, és azt leállította-e valaki, azt nem tudom megmondani. Amikor én a miniszteri székbe beültem, akkor a hatályos jogi állapot az volt, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő jelezte a VEB felé, hogy le kívánja hívni ezt a VEB-garanciát. Ezt követően már kormánydöntés született arról, hogy a VEB-garancia érvényesítése a Malév állami tulajdonba való visszavételének keretében történjen, tehát utána született már a mi kormányunk alatt egy olyan döntés, ami arra terjed ki, hogy ne kezeljük külön a VEB-garanciát, hanem egy teljes

tárgyalási folyamatot vigyünk végig annak érdekében, hogy a garanciakövetelését is követelni tudja az állam, de egyben biztosítsa a Malév jövőjét, továbbélését is, és ennek érdekében pedig abban is jusson megállapodásra, hogy az állam hogyan lehet újra többségi tulajdonos a Malévben. Hogy korábban mi volt a VEB-garancia lehívásának a menete, sorsa, ilyesfajta informális tájékozódást nem végeztem, de kétségtelen, hogy a VEB 32 millió eurós garanciájának lehívására már, mondjuk úgy, teljesültek a feltételek, hiszen a privatizációs szerződésben foglalt kritériumoknak az akkori tulajdonos, a VEB nem felelt meg. A garancialehívás egyébként nem a tőkeemelés elmaradása alapján vált elérhetővé, hanem az Európai Beruházási Bank, illetve a KBC, K&H, Eximbank projekthitelének törlesztésében való elmaradás tette lehetővé az állam, illetve a Vagyonkezelő számára ennek a garanciának az érvényesítését, a lehívását.

Kérdés volt, hogy – kétségtelenül a részben elmaradt tőkeemelés eredményeként is – mekkora a Malév adósságállománya. Való igaz, hogy a privatizációs szerződésben az eredeti privatizáló tulajdonosnak tőkeemelési kötelezettsége volt. Az még nem hangzott el, de nyilván önök tudják, hogy a privatizáció tényleges sikertelenségét valójában az okozta, hogy a korábbi privatizáló magánbefektető csődhelyzetbe került, tönkrement, és új tulajdonosként maga a Vnyesekonombank, tehát az orosz fejlesztési bank jelent meg a Malévet tartó projektársaságban. Kétségtelen, hogy a Vnyesekonombank, mint egyébként a Malév tovább működtetésében kevés szakmai érdeklőséggel rendelkező bank, nem hajtott végre további érdemi tőkeemeléseket, csak nagyon kismértékűeket a Malévben, ehelyett kölcsönrel finanszírozta a társaságot, és ez jelentősen megnövelte a Malév kitettséget és adósságállományát. Jelenleg a viszontgarancia nélkül számítva a VEB, tehát a Vnyesekonombank irányába körülbelül százmillió eurós adósságállománya halmozódott fel a Malévnek, ami önmagában egy nagyon jelentős nyomás a társaságon.

Ami a leányvállalatok hitelfedezetként történő megterhelését illeti, itt azt gondolom, hogy nem olyan borús a helyzet, mert valójában az történt, hogy a jövőbeni szerkezetátalakítás és a jelenlegi működés finanszírozásának érdekében, amely most már a magyar államra hárul, azt a finanszírozási terhet, hogy a Malév tovább működjön, és egy szerkezetátalakítás eredményeként fenntartható pályára álljon, a magyar államnak és a Vagyonkezelőnek kell biztosítani. Ennek érdekében kértük mi - mint magyar állam - az orosz felet, hogy egyébként ne kifogásolja, járuljon hozzá, hogy a mi érdekünkben történjen a leányvállalatok hitelbiztosítékként történő megterhelése, tehát ami miatt például a Ground Handling most megterhelésre kerülhet, az valójában a Vagyonkezelő által nyújtott tagi kölcsön; ilyen módon ez nyilván az állam és az állami többségi tulajdonban álló Malév érdekeit önmagában nem sértheti.

Kérdésként elhangzott, hogy a köztartozások fennállásáról volt-e tudomásunk. Hát nyilvánvalóan volt. Értelemszerűen volt. A MALÉV visszaállamosítása előtti időpontban a köztartozások nagyságrendileg 14 milliárd forintot értek el. Ugye ez a köztartozás-mennyiség az, amit felhasználtunk lényegében arra, hogy a MALÉV-ot állami tulajdonba visszavegyük, hiszen a visszaállamosítás úgy történt, hogy pénzbeli tőkeemelést hajtottunk végre a MALÉV-ban, amiből ő azonnal megfizette a tőketartozásait, ezt a felhalmozott köztartozást az adóhatóság részére, tehát ilyen módon az állami pénz viszonylag rövid ideig tartózkodott a MALÉV-ban, és rögtön visszafolyt az adóhatóság számláira.

A belső vizsgálatot kérdezte még más bizottsági tag is, de ahogy jeleztem, értelemszerűen magunk számára is annyira meglepetésként és szembeötlő volt ez a viszontgarancia, hogy amellet, hogy kikötöttük a jogi vitatás lehetőségét, amellet magunk is nekiálltunk, és vizsgálni kezdtük, hogy ennek a vállalása milyen feltételek között zajlott, hogyan történt. Ennek egy előzetes eredményéről tájékoztattam most a bizottságot, miszerint nem találtuk egyelőre nyomát annak, hogy személy szerint a felügyelő bizottság és az igazgatósági tagok, állam által delegált igazgatósági tagok közül az állam oldaláról másnak

tudomása lett volna a garanciavállalásról. De mint jeleztem, mi papír alapú, írásbeli dokumentumokból tudunk tájékozódni. Tehát e tekintetben jutott idáig a vizsgálat, és hát elnök úrral ebben szívesen egyeztetek később, hogy a mi feladatunknak tartja-e még, hogy ezt további eljárásra felajánljuk a nyomozó hatóságnak, vagy ebben az esetben más hivatott lépni.

Kérdés volt még, hogy a privatizációs szerződés hiányosságából fakadt-e az a fajta – mondjuk úgy – szerencsétlen helyzet, ami most fennállt, hogy a MALÉV-ot egy viszontgarancia-kötelezettség terheli, illetve ehhez kapcsolódóan, hogy egyáltalán sikeresnek ítélem-e a privatizációt. Ez szerintem egy viszonylag könnyen megválaszolható kérdés, a privatizációt nem ítélem sikeresnek. A privatizáció sikertelensége nagyon egyszerűen magyarázható, az a befektető, aki privatizálta a MALÉV-ot, csődbe ment. Nehéz egy olyan privatizációt sikeresnek ítélni, amelyben a privatizáló fél, a magánbefektetőként megjelenő cég nemhogy a privatizációs kötelezettségeit nem teljesíti, de annyira sem tudja a privatizált társaság továbbélését biztosítani, hogy maga egyáltalán továbbélésre, életképes vállalkozások folytatására lenne képes. Miután csődbe ment a privatizáló társaság, ezért nyilván a MALÉV helyzete is meglehetősen kétségessé, kiszolgáltatottá vált. Mint jeleztem, ugye garanciális kötelezettségeinek teljesítése keretében az orosz fejlesztési bank vette át a MALÉV-ot, de ez nagyon hamar kiderült, hogy az orosz fejlesztési bank – hát mondjuk úgy finoman – nem az ideális tulajdonos a MALÉV számára.

Az orosz fejlesztési banknak az oroszországi vállalkozások fejlesztési forrásainak a finanszírozásával kell foglalkoznia, nem egy, elvileg Oroszországhoz semmilyen módon nem kapcsolódó külföldi légitársaság fenntartásával és fejlesztésével. Ez meg is látszott a MALÉV-on azt követően, tehát látható volt, hogy a Vnyesekon Bank éppen csak életben tartotta a légitársaságot, de semmilyen olyan feladatot, fejlesztést nem végzett el, ami azt biztosíthatta volna, hogy ez egy sikeresen túlélő légitársaság legyen.

Ennek a helyzetnek az ismeretében hoztuk meg azt a döntést, hogy szükségszerű a MALÉV állami tulajdonba való visszavétele, hiszen a magyar állam nyilván közvetlenebb érdekeltséggel rendelkezik abban, hogy a légitársaság sikeres továbbélését biztosítsa.

Ezzel együtt azt nem gondolom, hogy kifejezetten a privatizációs szerződés hibája lett volna az, hogy a MALÉV által vállalt viszontgarancia vállalása megtörtént. A privatizáció erre semmilyen módon nem biztosított lehetőséget, és ezt nem a privatizációs szerződés, hanem a magyar jogszabályok zárják ki. Itt nem arról volt szó, hogy maradt egy jogi kiskapu egy ilyenfajta viszontgarancia vállalására, hanem hogy vélhetően – de ezt majd bíróság kell, hogy megállapítsa, de feltételezhetően – jogellenesen történt ennek a viszontgaranciának a kibocsátása. Tehát ez nemcsak a privatizációs szerződésnek a kvázi kijátszása, hanem a hazai jogszabályok megszegésének is minősülhet. De mondom, ez egy előzetes vélemény, ezt nem nekem mint miniszternek és nem is a bizottságnak kell megállapítani, ez bíróság hatáskörébe tartozó döntés lesz.

A jogi szakértőnknek meglehetősen határozott volt a véleménye azonnal, már a telefonkonferenciát követően, hogy egy ilyen viszontgarancia jogszerűtlen. Olyannyira jogszerűtlen, ami a gazdasági társaságokról szóló törvény számos szabályát sérti, a tőkevédelmi szabályokat, ugye a társaság a saját finanszírozásában nem vagy saját tőkéjének a megteremtésében, finanszírozásában nem vállalhat viszontfinanszírozói szerepet, hogy ez úgynevezett semmisségi kategóriába esik. Nem megtámadható ez a szerződés, hanem semmis. Semmisségre pedig határidő nélkül lehet hivatkozni a bíróságok előtt. Tehát arra a kérdésre, ami felmerült, hogy mit gondolunk, hogy milyen sikerességgel támadható meg ez a szerződés, nem saját vélemény, hanem külső jogi szakértő által jegyzett vélemény, miszerint ez határidő nélkül támadható bíróságok előtt. Megint nyilván a bíróság végleges döntése lesz majd az, ami ilyen véleményt véglegessé tud változtatni.

Ami arra a kérdésre hangzott el, hogy kik finanszírozták még a MALÉV-ot és hogy ők tudtak-e erről a viszontgaranciáról: én úgy tudom, hogy ennek a viszontgaranciának a

könyvekben való kimutatása és könyvvizsgálói pecséttel való ellátása nem történt meg. Nyilván ha megtörtént volna, akkor sok mindenki tudott volna a létezéséről. De ez nem volt kimutatva a MALÉV könyveiben, ezért okozott mindenki számára meglepetést, hogy ez utólag előkerült a papírok közül.

Volt még egy-két speciális kérdés. Részben azzal kapcsolatban, hogy tudomásunk van-e arról, hogy alkatrészeket szállítottak Moszkvába, esetleg nem megfelelően gondoskodtak a társaság sikeres továbbéléséről, hogy egy kicsit szélesebb kontextusba helyezzem ezt a kérdést. Számos, a MALÉV korábbi időszakban zajló működésével kapcsolatos problémáról van tudomásunk, konkrétan az alkatrész-problémát én most öntől hallom először, megmondom őszintén, de sok más problémával mi is szembesültünk.

Voltak olyanok is, amiben magunk egyeztünk meg a jelenlegi vezérigazgatóval, hogy büntető feljelentést teszünk, ilyen eljárást kezdeményezünk. Több ilyen ügyet észleltünk magunk is a MALÉV elmúlt néhány éves működése során, tehát néhány büntetőeljárás egyébként már folyamatban van a MALÉV szerződéses kapcsolatai, pénzügyi tranzakciói vonatkozásában. De mint jeleztem, kapacitásainknak megfelelően ezeket a vizsgálatokat folytatjuk tovább, és ahol úgy látjuk, hogy ilyen lépéseket még tenni kell, ott fogunk tenni, illetve ott fogjuk tájékoztatni erről az utódainkat is. Azt gondolom, hogy ennek a viszontgarancia-vállalásnak is ez kell, legyen a sorsa, le kell zárni az eddigi vizsgálatainkat. Annak alapján tudjuk értékelni, hogy ki milyen kötelezettségét szeghette meg, milyen jogi aggályok merülhettek fel a korábbi ügygel kapcsolatban, és annak alapján tudjuk – mondom, örömmel egyeztetek elnök úrral abban, hogy milyen időzítéssel, ki tegye meg, annak alapján tudjuk ebben az ügyben is részünkről – a végső következtetéseket is levonni. És ha úgy döntünk, akkor a büntető feljelentést is megtenni.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Én azt gondolom, hogy ilyenkor a bizottság korábbi hagyományainak megfelelően arra van lehetőség, hogy még egy véleménykörre sor kerüljön, amire természetesen tud reagálni a pénzügyminiszter úr, úgy szintén.

Én a magam részéről annyit szeretnék elmondani, és azt gondolom, ezt az elmondottak alátámasztják: én 2004-2005 időszakában elég sokszor a sajtóban is képviselője voltam annak, hogy ez a privatizációs konstrukció, ami aztán 2007-ben megvalósításra került, de amit már korábban is tervezett a kormányzat Veres János pénzügyminiszter úr égisze alatt, az nem lenne helyes. Ezt 2006 előtt sikerült megakadályozni, 2006-ot követően végigvitték. Én azt gondolom, utólag is bebizonyosodott, hogy minden aggályunk helyénvaló volt, tehát a MALÉV privatizációja – én azt gondolom – nemcsak azért volt sikertelen, mert egyébként az Airbridge időközben csődbe ment, hanem tartok tőle, hogy az Airbridge egyébként sem tudta volna teljesíteni azokat a követeléseket. Ez talán abból a dologból is kiderült, hogy még az Airbridge csődbemenetele előtt megtörtént ez az ominózus viszontgarancia, hogyha jól értettem a miniszter úr szavait. Tehát az Airbridge jó szándékát finoman szólva meg lehet kérdőjelezni. Ez nem egy jó szándékú tulajdonos volt, hanem egyértelműen az a szándék vezérelte, hogy ő maga egyébként semmit ne fizessen ki, amit a privatizációs szerződésben vállalt, hanem azt lehetőleg hárítsa tovább a MALÉV-re, a dolgozóira és még sorolhatnám, és végső soron ezzel várható módon a későbbiekben a magyar államra.

Ez szerintem az adatokból egyértelműen kiderül, hiszen 2007 a viszontgarancia és csak 2008 az AirBridge csődbe menetelének az időszaka. Másik oldalról azért is rendkívül problémásnak és abszolút sikertelennek tartom ezt a privatizációt, mert azokból a számokból, amiket csak most a pénzügyminiszter úr elmondott, ahogy most így kapásból összeadom, az tűnik ki, hogy gyakorlatilag 50 milliárd forint feletti követeléssel vette vissza az állam a Malévot, és lehet, hogy mindenről még egyébként nincs is tudomásunk ebben a formában. Ennek egy részét ugyan most a minisztérium, illetve a magyar kormány, a magyar adófizetők

kifizették, de ettől még értelemeszerűen az az 50 milliárd az 50 milliárd, és tartok tőle, hogy ennek nagy részét egyébként kénytelen lesz kifizetni a magyar állam és a magyar adófizetők. Az orosz fejlesztési bank felé fennálló százmillió eurós adósságállományánál ugyanis, gondolom, ezt nem nagyon lehet megúszni, legfeljebb a 10 milliárd forint, tehát 32 milliárd euró körüli viszontgaranciáról lehet vitatkozni, de azt sem tudjuk még, hogy egyébként a jogi eljárás ebből a szempontból sikeres lesz-e vagy sem.

Számomra az egy nagyon nagy kérdés, hogy nyilvánvalóan azokat a felügyelőbizottsági és igazgatósági tagokat, akik ott ültek a Malévnél, a magyar állam részéről valaki kinevezte; gondolom, ennek volt egy belső rendje, hogy egyébként kinek tartoztak elszámolási kötelezettséggel. Aki, mondjuk, ezt az információt nem kapta meg, az akkor azért problémás, mert nem kérte el, tehát nem tett eleget annak, hogy be is számoltassa az odaküldött képviselőket, ha mégis megkapta, akkor az a problémás, hogy azt egyébként a megfelelő szervezeteknek nem juttatta tovább. Mindenképpen ott tartunk, hogy én azt gondolom, itt súlyos felelősség vethető fel azok részéről, akik a magyar államot képviselték, illetve akik ebben az időszakban, mondjuk, a tulajdonosi jogokat gyakorló Pénzügyminisztérium vezetésében ültek.

Ennek megfelelően én azt gondolom, hogy csak a ma elhangzottak arról szólnak, pénzügyminiszter úr, hogy ezt az ominózus büntetőfeljelentést mindenképpen meg kell tenni Malév-ügyben. Hogy ez mikor történik meg, én azt gondolom, ez nem a bizottság kompetenciája összességében, de ezt meg kell tenni, ez elengedhetetlen, a ma kiderült tények alapján ugyanis azt gondolom, hogy itt a rendőrségnek finoman szólva vizsgálnia kell, mert a magyar államot akár több tízmilliárd forint értékű kár is érte. Egyértelműen látszik, hogy ezt egyébként nem nagyon tudták volna megtenni az AirBridge vezetői, ha ebben a magyar állam akkori képviselői legalábbis cinkos módon nem játszanak a kezükre. Nyilvánvalóan ezt a viszontgaranciát egyébként korábban is meg lehetett volna támadni, a nyilvánosság elé lehetett volna tární – ez egyébként ebben a formában nem történt meg –, és a későbbi eladósodási folyamatnak is talán gátat lehetett volna vetni, de ezek egyértelműen nem történtek meg, úgyhogy itt a jogi lépések megtételét, a büntetőfeljelentést én a magam részéről elengedhetetlenül szükségesnek látom.

Megadom a szót a jelentkező képviselőtársaimnak, és utána ismét a pénzügyminiszter úrnak. Most hadd kérjem azt, hogy aki szót kér, az jelentkezzen, hogy tudjam összegezni. *(Több képviselő jelentkezik.)* Hét szókérés van összesen. Én most ebben a sorrendben haladok, ha megengedik: először B. Nagy László képviselő úr. Parancsoljon!

B. NAGY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon rövid kérdések vannak azzal kapcsolatban, hogy ki volt a könyvvizsgálója ebben az időszakban az év végi zárómérlegeknél a Malévnak, volt-e negatív záradék a könyvvizsgálói jelentésben, mert majd nyilván a könyvvizsgálói felelősség is kérdés lesz ebben az ügyben, ha jól hallom. Ön valószínűleg tudja, hogy ha százmillió eurós a Malév jelenlegi adósságállománya, ez hogy aránylik most jelenleg a saját tőkéjéhez, tehát a saját vagyona mennyi így ebben az esetben a Malévnak, hogy egyáltalán létezik-e még a Malév.

Egy megjegyzés, hogy a magyar jogszabályok szerint ez a jogi aktus, hogy a szerződést felülvizsgálják, semmis: de ez egy nemzetközi relációban kötött garanciaszerződés, nagyon nehéz lesz a semmisségét bizonyítani. Ez csak az én magánvéleményem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Márton Attila képviselő úr, parancsoljon!

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Volt egy olyan mondata itt pénzügyminiszter úrnak, amit szeretnék tisztázni. Valahogy így fogalmazott, hogy örül annak,

hogy sikerült megállapodni most az oroszokkal is, hogy rá lehet terhelni most különböző újabb adósságokat valamelyik leánycégre. A kérdésem ennek alapján az, hogy most a tulajdonos elvileg a magyar állam; milyen mértékben tudja gyakorolni a magyar állam a tulajdonosi jogokat a Malév irányításában, mert a szavaiból úgy éreztem ki, mintha nem teljesen tudná gyakorolni a tulajdonosi jogokat a magyar állam. Kicsit alátámasztja ezt, hogy tudomásunk szerint a februárban aláírt szerződés alapján két igazgatósági tagot és egy vezérigazgató-helyettest delegálhat még mindig a volt orosz tulajdonos, márpedig akkor az azt jelenti, hogy elég komoly korlátozás alá esik a magyar állam, mint tulajdonos mozgásteré. Kérdés tehát, hogy milyen mértékben gyakorolhatja tulajdonosi jogait a magyar állam, van-e bármilyen korlátozás, illetve ehhez kapcsolódik, hogy jelenleg is folynak olyan pályáztatásnak álcázott tranzakciók a Malévon belül, amelyek milliárdos nagyságrendű ügyleteket jelentenek. A kérdés ismét csak az, hogy ha a magyar állam tudja gyakorolni tulajdonosi jogait, akkor miért nem törvény szerint és a hatályos törvények előírásai szerint zajlanak ezek a pályáztatások, ha pedig nem tudja gyakorolni, akkor ennek viszont mi az akadálya. Én úgy gondolom, hogy ez a továbbiakat illetően egy sarkalatos kérdés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kupcsok képviselő úr, parancsoljon!

DR. KUPCSOK LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Két kérdésem van, ami valójában egy: két brutális számmal állunk szemben. A Malév egyfajta zászlóshajószerepet tölt be a magyar gazdaságban. Van egy durván 30 milliárdos, euróból átszámított adósságállomány, van egy durván 14 milliárdos köztartozás-állomány. Teljesen értelemeszerű a kérdés, és számomra nem jött le pénzügyminiszter úr előadásából, hogy milyen konkrét adósságkezelési lépések történtek. Ekkora köztartozást felhalmozni nem lehet néhány hónap alatt, 14 milliárd forinthez egy hosszú folyamatra van szükség. Nem hallottunk arról, hogy a gondos gazda mit tett annak érdekében, hogy ez a folyamat megtorpanjon, megálljon, megforduljon. Erről szeretnénk hallani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Wintermantel képviselő úr, parancsoljon!

WINTERMANTEL ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Pénzügyminiszter Úr! Itt a köztartozás felhalmozásával és annak összegével kapcsolatosan elhangzott ez a 14 milliárd. Mindenképpen szeretném megjegyezni, hogy pénzügyminiszter úr szavaiból úgy vettem ki, hogy ő örömet fejezte ki, hogy a vételár kifizetése és az ebből való köztartozás-törlesztés csak rövid időt vett igénybe. Azért mondjuk ki, hogy itt 14 milliárd forintot akkor vételárként kifizetett a magyar állam, és ezt különösen akkor érdemes megvizsgálnunk, amikor eladtuk: akkor szinte ingyen adta el a magyar állam a privatizáló félnek a Malévet, azért, mert rengeteg tartozása volt a Malévnek, illetve vállalta a tőkeemelést, most pedig 14 milliárd forintos vételárat kifizetett az állam úgy, hogy volt még egy 27 milliárdos kötelezettség. Én azt gondolom, hogy azt sikernek értékelni, hogy a köztartozást ezzel a tranzakcióval le lehetett írni, semmiféleképpen nem tartom helyesnek. A privatizációs folyamat sikertelenségét csak annyival egészíteném ki, hogy az én ismereteim szerint 2006-ban volt olyan, magyar pilóták által létrehozott társaság, amely részt kívánt volna venni a Malév privatizációjában, és mindenféle adminisztratív eszközökkel, mindenféle határidőjátékkal kizárták a magyar pilótákat abból a lehetőségből, hogy a Malév irányítását átvegyék. Tehát akkor, amikor házon belül, országon belül, szakembereken belül lehetett volna tartani, akkor önök ezt megakadályozták, úgyhogy én azt gondolom, hogy egyrészt sikerként beállítani azt, hogy a köztartozást letudta a cég, semmiféleképpen nem tartom helyénvalónak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Volner képviselő úr, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Először is szükségesnek tartom leszögezni azt, hogy a privatizációs eljárás előkészítetlen és nem kellő szakszerűséggel lefolyó volt. Azt hiszem, hogy ebben a bizottság többsége képes velem egyet érteni. Másodikként szeretném bejelenteni, hogy részben már előkészítettük az ezzel kapcsolatos büntetőfeljelentést, amit ezúttal a pénzügyminiszter részéről elhangzott információkkal szeretnénk kiegészíteni. Ezt a büntetőfeljelentést holnap reggel 9 órakor az ORFK-nál meg fogjuk tenni, különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó csalás büntettének alapos gyanúja miatt. Nagyon bízunk benne, hogy a nyomozó hatóságok addig is elkezdik ennek vizsgálatát, amíg Oszkó úr még hivatalban van, illetve arra biztatnám majd a rövidesen megalakuló fideszes vezetőségű kormánytöbbséget, hogy ebben járjanak élen, és igyekezzenek az elszámoltatásokat ebben az ügyben is keresztülvinni. A magunk részéről ehhez maximális támogatást szeretnénk nyújtani önöknek.

Illetve egy második kérésem is volna önökhöz: tudjuk, hogy nehéz a nemzetközi reláció miatt kimondani ennek a szerződésnek a semmisségét, de kérjük azt, hogy tegyenek meg minden jogi eszközt azért, hogy ez megállapítható legyen, illetve a harmadik pedig a szocialista képviselőtársaim, illetve rövidesen majd a Nemzetbiztonsági bizottság szocialista elnöke felé lesz, hogy mivel az ügynek nemzetbiztonsági vonatkozásai is vannak, hiszen a MALÉV hosszú időn keresztül nemzetbiztonsági védelem alá eső vállalat volt, és a nemzetbiztonsági törvény értelmében a Nemzetbiztonsági Hivatalnak kötelessége lett volna a Magyar Köztársaság pénzügyi érdekeit kellő hatékonysággal védeni ebben az esetben is. Ezért kezdeményezzük a Nemzetbiztonsági bizottság haladéktalan összehívását, ennek az ügynek a napirendrevételét és kivizsgálását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Józsa alelnök úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Hát nagy öröm számomra, hogy ilyen mélyreható beszélgetésre kerül sor a MALÉV ügyében. Én azt hiszem, hogyha korábban, az elmúlt húsz év során hasonló mélységben tudtunk volna róla beszélni, akkor ez a heroikus küzdelem, amit a tényleg szimbolikus magyar légitársaság fenntartása érdekében többen sok munkával tettek, kicsit eredményesebb lehetett volna.

Én azt hiszem, hogy a pénzügyminiszter úr mindenre kiterjedő korrekt tájékoztatást adott, tehát ő vetette fel, hogy a saját vizsgálataikban nem tudnak továbbhaladni. Tehát most így hangzatosan emlegetni itt a büntető feljelentést, szerintem olyan dolog, ami napirenden van. Tehát én nem hiszem, hogy ezt a munkát magának a Gazdasági bizottságnak kell elvégezni, de hogy exponálta a figyelmet, az teljesen helyénvaló.

Azt kérdezném még pénzügyminiszter úrtól - a reprivatizációt ugye bizonyos számítások, döntések megelőzték -, hogy létezik-e jelenleg valamiféle reorganizációs terv, hogy hogy lehetne ez mégis. Mert azt hiszem, hogy az igazságon túl a jelenlévőknek a célja az, hogy valahogy sikerre vigyük majd a MALÉV működését. Tehát, hogy erre látszanak-e már valami körvonalak? Köszönöm.

ELNÖK: Pösze alelnök úr, parancsolj!

PÓSZE LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Szeretném javasolni mindenkinek a figyelmébe az ügy kivizsgálásának a külföldi momentumait is. Itt ugye bár még nem tudjuk, hogy mit fog eredményezni a vizsgálat, de erős a gyanú, hogy az elmúlt évtizedben egy klasszikus és divatos esemény történt, egy úgynevezett csődbüntett vagy csalárd csőd, melyik

országban hogy nevezik, valaki megvesz valamit, utána azt kifosztja, rengeteg hitelt vesz fel rá, utána eltűnik, és noch dazu még ráadásul megveszi majd tizedáron, ha le is folytatják a felszámolást.

Itt egy kicsit bonyolultabb ügyről van szó, de talán a külföldi potenciális partnerországok jogrendszere is lehetővé teszi, hogy ott is lefolytassuk, hogy a bank és az Airbridge között milyen kapcsolat történt. Legalábbis ajánljuk a nyomozó hatóság figyelmébe.

És még egy mondat, ami egy kérdés, hogy a köztartozások megismerése tükrében mi a személyes véleménye miniszter úrnak mint üzletembernek is, meg mint felelős közéleti embernek arról, hogy egyik oldalról a Wizz Airt, amelyik próbálna ide hozni rengeteg turistát, lenyomjuk a víz alá minden eszközzel, a másik oldalon pedig 15 milliárd forintot tud felhalmozni egy MALÉV. A versenysemlegességhez hogy passzol ez ön szerint? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter Úr, kíván-e reagálni az elhangzottakra? (*Dr. Oszkó Péter: Hogyne!*) Parancsoljon!

Dr. Oszkó Péter reagálása

DR. OSZKÓ PÉTER pénzügyminiszter: Köszönöm. Már csak azért is, mert kérdések is elhangzottak, nemcsak hozzászólások.

ELNÖK: Nem teljesen helyes módon, de amennyiben a pénzügyminiszter úr akar válaszolni, ezt megteheti. De én viszontválaszokra már nem fogok adni lehetőséget. Figyelembe veszem az időbeosztását is a miniszter úrnak. Parancsoljon!

DR. OSZKÓ PÉTER pénzügyminiszter: Igen. Elnök úrnak, azt gondolom, nagyon ésszerű volt az a megjegyzése, hogy a viszontgarancia kibocsátására nem is az Airbridge - mert nem is az Airbridge ment csődbe, hanem az Airbridge magánbefektetőinek a - csődbemenetele előtt került sor, tehát a viszontgarancia kibocsátása mindenképpen egy kifejezetten aggályos körülmény. Mondom, ennél metaforikusabb képet nem akarok önök elé tárni, de nekem égnek állt a hajam, mikor meghallottam, hogy ez a viszontgarancia létezik. A környezetünkben gyakorlatilag mindenki számára meglepetést okozott. Tehát az mindenképpen utólag meglehetősen rossz képet fest az eredeti befektetőről.

Ugye ugyancsak jelezte elnök úr, hogy hát szép-szép, hogy pillanatnyilag él a MALÉV, de egy rettentő nagy adósságállománnyal és hogy ez szükségszerű, hogy az államra kellene hogy visszahulljon. Én ezzel kapcsolatban azért nem tennék ennyire határozott állításokat. Azt hadd áruljam el, hogy ez egy nagyon kemény tárgyalási pont volt a MALÉV állami tulajdonának a visszavétele kapcsán, hogy az orosz fél sokáig ragaszkodott hozzá, hogy a meglévő hitelköveteléseit az állam utólag garantálja le. Tehát, hogy ő biztos lehessen abban, hogyha állami tulajdonba kerül a MALÉV, akkor a MALÉV-nek a Vnyesekonom Bankkal szemben fennálló tartozásai így vagy úgy rendezésre kerülnek, ha a MALÉV nem tudja fizetni, akkor az állam garanciát vállal rá. Ezt teljes egészében elutasítottuk, tehát teljesen egyértelműen értésére adtuk az orosz finanszírozónak, hogy a korábbi időszakban folytatott hitelezés, mely időszakban egyébként az orosz Vnyesekonom Bank tulajdonosa is volt a MALÉV-nek, ez nem a magyar állam kockázatára történt. Ha a MALÉV továbbélése érdekében egy jelentős szerkezetátalakításra van szükség, ami sok mindent érinthet – járatszámot, dolgozói állományt, jegyárképzés módszerét, de érintheti az adósságállományt is -, akkor bizony abban szerintem nyilvánvaló, hogy meg kell osztani a terheket.

Tehát a jövőre nézve szeretném javasolni mindenkinek, hogy ne tegyünk olyan megnyilatkozásokat, hogy a MALÉV teljes adósságállománya most szükségszerűen a magyar

államot kell, hogy terhelje. Szerintem nem is elvárható, hogy a magyar államot terhelje. Hogyha a MALÉV továbbélésén – nyilván - a következő kormány is dolgozni fog, akkor az egyik fontos tárgyalási pont az kell, hogy legyen, hogy a meglévő adósságállomány átstrukturálásának, diszkontálásának, egyéb módon történő kezelhetővé tételének mik lehetnek a módszerei. Nem véletlen, hogy mi magunk elzárkóztunk attól, hogy a Vnyesekonóm Bank bármiféle garanciát kapjon ennek az adósságállománynak a teljes egészében való megtérülésére.

Ami a büntető feljelentést illeti, hát lehet, hogy akkor egyszerre fogunk ilyen lépéseket tenni. Én jeleztem egyébként, MALÉV-ügyben több büntető feljelentést tettünk, ennyi megjegyzést fogadjanak el a részünkről. Én magam ugye nem tartom politikusnak, ezért ezeket mi sose a nyilvánosság előtt tettük, hanem egyszerűen végeztük a dolgunkat. Teljesen érhetőnek tartom, hogy önök erről azonnal tájékoztatni kívánják a nyilvánosságot, ez nem befolyásolja azt, hogy mi a saját eljárásunkat értelemszerűen az eredetileg eltervezettek szerint folytassuk.

Azt én nem tartom pillanatnyilag kijelenthetőnek, hogy a viszontgarancia kibocsátása miatt egyébként effektív kár érte a magyar államot. Értem az aggályait, hogy ez nemzetközi szerződéses kapcsolat, és egy peres döntés érvényesíthetőségének ilyen kapcsolatban sokféle akadálya lehet. Azonban szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy a pénzügyi követelés pillanatnyilag nem a MALÉV-tól a Vnyesekonóm Bank felé áll fenn, hanem a Vnyesekonóm Banktól a MALÉV felé. Tehát a Vnyesekonóm Bank szeretné érvényesíthetőnek tekinteni a saját 32 millió eurós követelését, márpedig azt feltételezem, hogyha egy hazai bíróság egy olyan döntést hoz, hogy ez a követelés nem jogszerű, akkor ez a követelés nemzetközi kapcsolatokban sem lesz érvényesíthető. Tehát speciel végrehajtási szempontból pillanatnyilag a MALÉV van előnyösebb helyzetben, mert vele szemben nem lesz kikényszeríthető egy fizetési kötelezettség, hogyha az általunk várt bírói döntések megszületnek, és legalább hazai bíróság semmisnek mondja ki a viszontgaranciát.

Ami a MALÉV adósságát és saját tőkéjét illeti, ugye a MALÉV visszaállamosításának az időpontjára tudtuk a saját tőke negatív helyzetének az elhárítását biztosítani. Most elnézést, kicsit körülményesen fogalmaztam. Tehát a visszaállamosítás februárban történt, akkor szeptemberi saját tőke adataink voltak, és egy olyasfajta feltőkésítést tudtunk végrehajtani, amelynek eredményeként a szeptemberi negatív saját tőkét ki tudta nullázni a MALÉV. A MALÉV 2009-es gazdálkodása végső soron ugyancsak veszteséges volt, tehát én azt gondolom, hogyha az azokról szóló beszámoló megszületik - ezzel nem hiszem, hogy titkot árulok el -, akkor valószínűleg megint negatívba csúszik a MALÉV saját tőkéje, tehát ott megint tőkerendezés szükségessége merülhet fel. Ilyen módon nehéz is megmondanom, hogy mi az arány a negatív saját tőke és a fennálló tartozások között, mert nyilván egy negatív és egy pozitív szám közti arányszámot nehéz lenne kifejezni.

A tulajdonosi jogok mennyiben korlátozottak? 95 százalékos tulajdonos pillanatnyilag a magyar állam a Malévban, és az igazgatóságban és a felügyelőbizottságban is meghatározó többséggel rendelkezik, tehát általában a döntések meghozatalakor semmiféle korlátozás nem éri. Szerződéses kötelezettséget vállalt a Vnyesekonóm Bank, mint hitelező felé arra nézve – és ez egyébként egy hitelező bank részéről teljesen hétköznapi követelés –, hogy ha további terhet akar tenni meglévő vagyontárgyaira, az a jelenlegi hitelező hozzájárulásával történhet. Ennyi korlátozás éri a magyar államot, hogy ha nem mint tulajdonos, hanem mint hitelező lép fel a Malévvval szemben – márpedig most ez történik, mert a szerkezetátalakításhoz valamiféle finanszírozást biztosítani kell –, akkor meg kell tudni egyezni a jelenlegi hitelezőkkel, hogy a biztosítékokon hogyan osztoznak. Elemi érdeke egyébként mindegyik hitelezőnek, hogy a Malév további finanszírozása biztosított legyen, tehát nem gondolom, hogy ebben érdemi korlátokkal kellene számolni egyébként.

Amit valamelyik képviselő úr jelzett, hogy pályázatok nem zajlanának törvényesen pillanatnyilag a Malévnél: ha bármilyen információ van, én kérem, hogy azonnal adják át nekem, hogy azonnal fel tudjak lépni ezzel kapcsolatban. Mint jeleztem, amint tulajdonba került a magyar állam, egy teljes részletes jelentést néztünk végig, amelyet egy külső tanácsadó készített egyébként a teljes szerződésállományról és a Malév elmúlt időszakban teljesített kifizetéseiről. Ott, ahol problémát láttunk, mint jeleztem, büntetőfeljelentést is tettünk egyébként az ügyben, és mindenhol máshol felléptünk ezeknek a szerződéseknek a kitakarítása érdekében. Ha van további olyan ügy, ami esetleg ebben nem volt benne, akkor arról szeretnék tudni.

Kérdés volt, hogy milyen adósságkezelő lépések történtek, illetve elhangzott ez a megjegyzés, amit szeretnék pontosítani, tisztázni, hogy mi 14 milliárdért vásároltuk vissza a Malévo, miközben 200 millióért adta el az állam annak idején. Ezt fontos tisztába tennünk, mert vételárként egy fillért nem fizetett a magyar állam a Malévért. A korábbi vevő vételárként megfizetett 200 milliót a magyar állam részére, de a korábbi vevő vagy annak az utóda, a Vnyesekonombank egy fillért nem kapott azért, hogy a magyar állam visszavegye a Malévo. A magyar állam nem vételár formájában szerzett tulajdoni jogot a Malévban, hanem tőkét emelt a társaságban, tehát nem a tulajdonosnak adott pénzt, hanem a Malévnek adott pénzt. A Malévba befektetett tőke eredményeként állt elő az a helyzet, hogy lényegében kiszorította a jelenlegi tulajdonost, 95 százalékos többségi tulajdonba került, és ezáltal úgy szerezte vissza az állam a tulajdont, hogy valójában a korábbi vevő vagy annak utóda egy fillért nem kapott, hanem elszenvedte az ő részesedésének a csökkenését. Emiatt nem hasonlítható össze a korábbi vételár és a mostani tőkeemelés, mert nem ugyanaz volt a címzettje. Ez a mostani tőkeemelés a Malév részére történt.

A költségvetés számára ez összességében egy semleges tranzakció volt, mert ami bement a Malévba tőkeemelésként, az visszafolyt a költségvetésbe adóbevételeként. A jogos kérdésfelvetés, ami itt utoljára elhangzott, hogy ez milyen sajátos helyzetet teremt azoknak a versenytársaknak, akik egyébként megfizetik az adótartozásaikat, amellet gazdálkodnak, és amellet próbálnak versenyezni a piacon, és van egy olyan piaci szereplő, aki az utóbbi években felhalmozott egy olyan adótartozást, és lényegében – mondjuk úgy –, hogy ezt megúszta azzal, hogy az állam tőkeemelés formájában biztosította neki a forrást az adótartozás megfizetéséhez. Ha pusztán ennyi történne, akkor a Wizz Air vagy bárki más ezt a tranzakciót jogosan támadhatná egyébként az Európai Bizottságnál, mint egy versenysemlegeséget sértő tranzakciót. Ha azonban a jelenlegi kormány és megkezdett munkája folytatásaként a következő kormány is biztosítja, hogy ezt a támogatást a Malév nem feléli, elégeti, hanem egy érdemi, határozott szerkezetátalakítást hajt végre, aminek eredménye az lesz, hogy a továbbiakban nem szorul támogatásra, hanem a saját lábán meg tud állni, és a saját forrásaiból működik, magyarul helyreáll a verseny is a piacon, és az állam sincs rákényszerítve, hogy további pénzekkel pumpálja tele a Malévo, abban az esetben az uniós jog, a versenyjog lehetővé teszi ezt az egyszeri szerkezetátalakítási támogatást, hiszen akkor egy olyasfajta tranzakciónak értékeli, ami éppen a semleges versenyhelyzet visszaállításának és megteremtésének céljait szolgálja. Tehát nem védhető a feltőkésítés, ha annak nincs folytatása és nincs érdemi szerkezetátalakítás, csak akkor, ha megkezdődik vagy folytatódik egy olyasfajta munka a Malévnél, aminek eredményeként az adósságállomány, az üzleti eredmények, a finanszírozási igények kezelhetővé válnak. Ez a munka most ott tart – hogy azért erről is egy rövid tájékoztatást adjak a bizottságnak –, hogy a jelenlegi kormány elküldött egy elképzelést a szerkezetátalakítási tervről az Európai Bizottságnak. Abból kiderül, hogy az elkövetkezendő években milyen munka kell, hogy történjen a Malévnél annak érdekében, hogy egy fenntartható, életképes légitársaság jöjjön létre, de ez csak egy tervezet, ennek véglegesítését a jelenlegi kormány nem is fogja tudni elvégezni. A Bizottság pillanatnyilag kifejezte az egyeztetési igényét erről a tervről, és az egyeztetés biztos, hogy az

elkövetkező néhány hónapban zajlani fog, amikor is a következő kormány ebbe be fog tudni kapcsolódni.

Bocsánat, csak egy megjegyzést hadd tegyek a végén. Azért is, mert nyilván nemcsak egymás között zajlik ez a beszélgetés, hanem a média nyilvánossága előtt is, és számomra is fontos, hogy azért tisztázott legyen, hogy a Malév meglehetősen nehéz helyzetének rendezése, a Malév túlélése és az állami kötelezettségek lehető legalacsonyabbra szorítása érdekében tettünk meg mindent az elmúlt egy évben. Számos nem várt nehézséggel szembesültünk ebben, de szeretném tisztázni, hogy ebben a mi szerepünk ténylegesen az volt, hogy ami kár elhárítható volt, azt hárítsuk el, ami kockázat feltárható volt, azt tárjuk fel, és ugyan nem gondolom, hogy lehetőségünk lett volna mindent megoldani, de azért mégis egyfajta aknamentesítést végeztünk az utóbbi időszakban. Ezt csak azért tartottam fontosnak megjegyezni, mert egy picit összerosódtak az alanyok és az állítmányok a mondatokban, és elhangzott egy olyan, hogy mi akadályoztuk meg 2007-ben a Malév hazai érdekcsoportok által történő privatizációját. Azért azt szeretném tisztázni, hogy ebben nyilván a mostani kormánynak értelemszerűen semmilyen szerepe nem lehetett. A korábbi privatizációról én is általános tájékoztatásokat tudok adni a saját magam által végzett tájékozódás alapján.

Bocsánat, egy megjegyzést még kihagytam, bár inkább kérdés volt, csak végigszaladtam gyorsan a listán. A könyvvizsgálói felelősséggel kapcsolatban azért azt fontos megjegyezni, hogy mint elhangzott, a könyvelési tételekben sem szerepelt ez a viszontgarancia, ezért a könyvvizsgálónak valószínűleg tudomása sem lehetett erről a viszontgaranciáról. Egy könyvvizsgáló mindig egy teljességi nyilatkozat ismeretében bocsátja ki az ő könyvvizsgálói jelentését. Nem ismerem a részleteket, hogy ez 2007-ben hogy történt, de ha abból az alapállításból indulunk ki, hogy a társaság még csak fel sem tüntette a könyveiben ezt a viszontgaranciát – valószínűleg azért, mert a társaság könyvelését készítőik közül nem is biztos, hogy mindenki tudott erről a viszontgaranciáról –, ilyen módon valószínűleg nem a könyvvizsgálót kell előrangatni ebben az ügyben, hanem azt kell megnézni, hogy ki az, aki tudott erről egyáltalán a társaságon belül, és hol és milyen módon tette elérhetővé ezt az információt.

Azt hiszem, igyekeztem mindenre reagálni. Remélem, hogy mindannyiunk számára hasznos volt ez a megbeszélés, és az is világos, hogy milyen feladataink vannak ezzel kapcsolatban a jövőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, pénzügyminiszter úr. Tudom, hogy háromnegyedkor szeretne indulni a kormányülésre, úgyhogy én el is fogom engedni. Ami azt illeti, én záró megjegyzésként csak két dolgot tennék hozzá. Természetesen mi is tisztában vagyunk azzal, hogy a mostani kormányra milyen feladatok hárultak ebből a szempontból, de azt azért itt a bizottsági ülésen nem lehet véka alá rejteni, hogy azért a privatizációt ugyanabban a ciklusban, igaz, hogy egy előző kormányfő előző pénzügyminisztere – aki sajnos ma nem jött el a bizottsági ülésre –, nevezetesen Veres János vezérelte le és hajtotta végre, amelynek egyébként a politikai háttérét ugyanazok a pártok adták, akik a jelenlegi kormányét is: az MSZP és az SZDSZ képviselői.

Én őszintén sajnálom, hogy Veres János úr nem volt itt, mert tartok tőle, hogy ezekben az ügyekben bizonyos értelemben személyes felelősség is terheli őt. Másik oldalról azt szeretném megjegyezni, hogy ha jól értettem miniszter úr legutolsó szavait, akkor itt finoman szólva egy újabb bűncselekmény gyanúja is felmerül, mert ha egy mérlegben nem tüntetnek fel dolgokat, az egyébként szintén a vonatkozó törvényekkel összeütközésben áll, ahol egyébként szintén feljelentést kell tenni, és annak is megvannak a maga felelősei ebből a szempontból. Mindenesetre pénzügyminiszter úrnak köszönöm szépen, hogy eljött, és ma ezt a tájékoztatást megadta. Ezzel ennek a napirendi pontnak a végére értünk. Én arra kérem a

bizottság tagjait, hogy két perc technikai szünetet hadd rendeljek el, amíg a miniszter úrtól elbúcsúzom, és utána azonnal folytatjuk a munkát.

(Szünet: 10 óra 49 perctől 10 óra 54 percig)

ELNÖK: Néhány technikai dologgal folytatnánk. Tisztelt Képviselőtársaim! Az hozzátartozik a dolgoknak a rendjéhez, hogy gyakorlatilag a házszabály rendelkezik a bizottságok működéséről, ezért mondjuk, külön SZMSZ-t ebből a szempontból nem vagyunk kötelesek alkotni. Ettől még természetesen megalkothatunk minden további nélkül. Én most egyeztetés nélkül nem akartam behozni a bizottság elé ilyet. Amennyiben van rá igény, itt egyeztetek az alelnök urakkal, akkor valamelyik következő bizottsági ülésre ezt előkészítem.

Nyilvánvaló, hogy az SZMSZ-nek igazodnia kell a házszabályhoz, tehát abból legfeljebb olyan dolgokat tudnánk leszabályozni, amelyekben viszont szóban is meg tudunk állapodni. Gondolom, látják, hogy hogyan próbáltam vezetni a bizottsági ülést. Én ezt szeretném tartani a jövőben is, ami azt jelenti, hogy minden napirendi pontnál adok egy kérdéskörre lehetőséget, azt követően a válaszok után egy véleménykörre lehetőséget, és ha nagyon-nagyon nagy szükség van rá, akkor a viszontválaszokra is értelemszerűen.

De itt szerintem, mivel a bizottságunk az egyik legnagyobb munkaterhelésű bizottság lesz a parlamentben, hogyha meg akarjuk kímélni a saját életünket, akkor ebből a szempontból szerintem egyfajta fegyelmezettséget érdemes tartani abban a tekintetben, hogy az érdemi hozzászólásokra koncentrálunk.

Amennyiben úgy látom, hogy ez nem működőképes, akkor kénytelen leszek egy ezzel kapcsolatos SZMSZ-javaslatot előterjeszteni, és akkor ezt legfeljebb megbeszéljük bizottsági szinten, de addig marad a Házszabály szerinti működés.

A másik oldalról – ezt az új képviselőknek mondom, a régiek tudják – ugye a képviselői hiányzás esetén helyettesítési megbízásra van lehetőség. Azt is elmondanám, hogy ezt úgy is megtehetik a bizottsági tagok, hogy ezt egyébként kitöltik a bizottság titkárságán, és értelemszerűen a frakción belül kerülne kiadásra ezek a helyettesítési megbízások. Hát ez, gondolom, gyakorlatilag az összes frakciónak megfelel. Gondolom, Scheiring képviselő urat nem nagyon tudná helyettesíteni senki, az ő esetében, azt gondolom, csak a személyes jelenlét az, ami értelemszerűen szóba jöhet.

Ami még a feladatunk a mai bizottsági ülésen: nem szeretnék itt végleges döntést hozni, csak jelezném, hogy a bizottság a nagy munkaterhelésre való tekintettel az előző ciklusokban is mindig azt tette, hogy albizottságokat hozott létre. Ebből ugye a Házszabály értelmében gyakorlatilag egy ellenőrző albizottság létrehozása az, ami kötelező, ez nyilvánvalóan a bizottság hatáskörébe tartozó törvények ellenőrzésére irányuló albizottság. Ezt hagyományok szerint – nem mindig tartották be ezeket a hagyományokat, jelzem, az előző ciklusban például, de én most betartanám – ellenzéki elnöknek érdemes irányítani. De erről majd egyeztetni fogunk. Ezen kívül voltak olyan szakbizottságai, albizottságai a Gazdasági bizottságnak, amelyek szakterületeket foglalnak le. Most valamennyire az új kormányzati struktúra figyelembevételével is én szeretnék egy ilyenre javaslatot tenni. De most egyelőre csak az albizottságokról és a személyekről egyeztetnék az alelnök urakkal, hogy a frakciók véleménye eljusson hozzám, és akkor azok alapján valamelyik következő bizottsági ülésen már személyekről is döntünk értelemszerűen. Ami viszont az albizottsági struktúrát illeti, én azt gondolom, hogy próbáljunk meg nagyjából minden területet lefedni, bár ez teljes nem tud lenni.

Jelzem, hogy eseti bizottságokat vagy később albizottságokat tud még egyébként alakítani a bizottság. Tehát ez nem egy kőbevésett struktúra, amiről most beszélünk, én azt gondolom, hogy most egy kiinduló állapotot kell megteremteni.

Én ennek megfelelően a következő albizottságokra szeretnék javaslatot tenni. Egyrészt lenne egy közbeszerzési, adó- és pénzügyi albizottságunk. Ez – azt gondolom, hogy – a

bizottság elé kerülő szabályozási kérdéseknek egy tetemes részével érdemben tud foglalkozni. Lenne egy vállalkozásfejlesztési és az uniós források felhasználását felügyelő albizottságunk. Ezt a két témát azért tartom indokoltnak összekapcsolni, mert ez többször elhangzott már a jövőbeni kormánytagok nyilatkozataiból, és gondolom, majd megjelenik a meghallgatásokon is, hogy egyébként, ha az uniós források felhasználásánál a vállalkozásfejlesztést elsődleges célnak jelölik meg, akkor érdemes a két témát értelemszerűen összekötni.

Szükség van egy energetikai albizottságra, tekintettel arra, hogy ez egy elég nagy terület, amit felügyel a bizottság. Nyilvánvaló, hogy itt egy külön albizottsági megjelenés indokolt.

Az informatika és távközlés a következő ilyen terület, ahol én ezt fontosnak tartom, hogy egy albizottság megalakuljon és működjön. Korábban a parlamentnek ilyen természetű állandó bizottsága is volt, csak az előző időszaktól kezdve volt egy állandó albizottság itt a Gazdasági bizottságon belül. Ez egy elég nagy súlyú terület, nyilvánvaló, hogy ennek a megjelenítése is indokolt.

Lenne egy közlekedési, infrastrukturális és vagyongazdálkodási albizottságunk. Ez a terület különböző infrastruktúra, az ugye egy összekötő elem a vagyongazdálkodás irányába és a közlekedés irányába is. Szintén egy olyan kiemelt terület, amivel érdemes foglalkozni. Nyilvánvaló, hogy ennek lehetnek súlypontjai, most gondolok itt például a kerékpáros közlekedésre. Ezeket meg lehet jeleníteni majd az albizottságon belül, ezért külön munkacsoportot alakítani szerintem azért önmagában nem érdemes.

Végezetül szeretnék javaslatot tenni egy lakáspolitikai és építésügyi albizottságra is, amire értelemszerűen szükség van.

Tehát ez az az albizottsági struktúra, amit szeretnék javasolni a bizottságnak, és itt szeretném megkérdezni, hogy ezzel kapcsolatban van-e esetleg észrevétel vagy kiegészítés.

Mondom, erről én még egyeztetnék az alelnök urakkal, most nem is kívánok róla dönteni, hanem a következő bizottsági ülésre, az alelnök urakkal való egyeztetés után visszahoznám a bizottság ülésére. Tehát azt gondolom, hogy ez egy tájékoztató napirend ebben az értelemben a formális alakulás előkészítéseként.

Nagyjából ezek azok a technikai teendők, amelyeknek én azt gondolom, a mostani bizottsági ülésen mindenképpen el kellett hangzaniuk.

A bizottság tagjainál annyit még jeleznék, hogy mindenkinek kiosztottunk egy kis adatlapot, amit kérem, hogy lehetőség szerint töltsenek ki, mert ezzel a titkárság munkatársait segítik, hogy ők közvetlen el tudják önöket érni sokkal könnyebben, hogyha bármi adódik. Ezért kérem, hogy olyan elérhetőségeket tüntessenek fel – ezeket természetesen bizalmasan kezeljük -, amin keresztül utol is tudjuk érni a képviselőket. Ezeket alapvetően a bizottsági titkárság fogja kezelni. Tisztában vagyok vele, hogy az új parlamenti e-mail címek még nem mindenhol működnek, főleg az új képviselőknél és még nincsenek meg. Ha gondolják, akkor itt most két e-mail cím is feltüntethető. Legfeljebb tüntessék fel addig azt, amit most használnak, aztán majd későbbiekben lesz lehetőség ezt a parlamentire kiegészíteni. Már ha azt használják érdemben. Ha nem, akkor kérem, hogy inkább azt tüntessék fel, amit egyébként olvasnak is, mert ezen keresztül tudunk majd értelemszerűen kommunikálni a bizottság tagjaival.

Van-e olyan kérdés vagy észrevétel, amit ezzel a napirendi ponttal kapcsolatban szeretnének feltenni vagy akár a technikai dolgokkal kapcsolatban kérdés, megfogalmazás? *(Nincs jelentkező.)* Ezt persze később is bármikor, az egyebek napirendi pontban is meg lehet tenni. Hát akkor köszönöm szépen, ezt a témakört lezárám.

Áttérünk azoknak a napirendi pontoknak a tárgyalására, amelyek a mai bizottsági ülésen szerepelnek.

A közúti járművezetői képzésben való részvétel alapfokú iskolai végzettséghez kötéséről szóló H/26. számú határozati javaslat

Az első olyan napirendi pontunk, amiről tárgyalnunk kell - és itt tárgysorozatba-vételről, valamint általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk - a közúti járművezetői képzésben való részvétel alapfokú iskolai végzettségéhez kötéséről szóló határozati javaslat H/26. szám alatt, amit Kósa, Pósa és Pokorni képviselő urak nyújtottak be. Ha jól tudom, a képviselő urak megkérték Manninger Jenő képviselő urat, hogy őket személyükben képviselje itt a bizottságban. Amíg nincs kormány, és nem kormány-előterjesztések vannak, a képviselőknek erre joguk van, hogy valakit akár a saját frakciójukból megkérjenek arra, hogy értelemszerűen, mint előterjesztőt, őket képviselje. Ezt az indítványt most már több napja kézhez kapták a képviselők, én azt gondolom, hogy az áttanulmányozására nyílt lehetőség, ráadásul nem is egy nagy terjedelmű indítvány.

Szeretnék megkérdezni, Jenő, hogy akarsz-e előtte esetleg szóban néhány megjegyzést hozzáfűzni előterjesztőként, vagy megvárod a vitát. Parancsolj!

Manninger Jenő szóbeli kiegészítése

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden, hiszen az indoklás - azt gondolom, hogy a képviselők írásban is kézhez kapták az indoklást - elég alapos. Én úgy gondolom, nem új dologról van szó, ez korábban is vita tárgyát képezte; az uniós jogszabályok ezt megengedik, ezáltal indokoltnak tartjuk.

Annyit tennék még hozzá az írásban leírt indokláshoz, hogy közismert, hogy Magyarországnak a közlekedésbiztonság területén is nagyon komoly feladatai vannak, el vagyunk maradva az uniós átlagtól. Ezt is szolgálja ez az előterjesztés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha jól látom, akkor Józsa alelnök úr jelentkezett.
Parancsolj!

Kérdések, hozzászólások

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Azért kérek szót, tisztelt elnök úr, mert egy kicsit költői kérdésem lenne az előterjesztő képviselőjéhez, hogy ez a szigorítás milyen kapcsolatban van a Fidesz egymillió új munkahely programjával, ugyanis ez azért az illetén munkára jelentkezők körét bizonyos mértékig szűkíti. Azzal maximálisan egyetértünk, hogy akinek nincs meg a nyolc osztálya, annak speciális pályaalkalmassági vizsgát kelljen tenni, tehát hogy írni, olvasni, érteni tudjon, de azért, ha belegondolunk a valós folyamatba, az életszerű folyamatokba, akkor ezt azért könnyebb bizonyos esetekben teljesíteni, arról nem is beszélve, hogy az elmúlt három évben ezekben a közlekedésbiztonsági eredményekben kifejezetten felzárkózási tendencia tapasztalható az Unióhoz. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)*
Amennyiben nincs, nem tudom, hogy kívánsz-e reagálni. *(Jelzésre:)*
Parancsolj!

Manninger Jenő reagálása

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem lenne éppen muszáj, mert azért képviselő úr úgy fogalmazott, hogy költői a kérdése, de én azt gondolom, hogy mindenképpen ösztönzőleg hat az iskola elvégzésére, tehát van egy ilyen viszonyhatása is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ez így van. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor most két szavazás következik. Egyrészt döntenünk kell a határozati javaslat tárgysorozatba-vételéről, aztán pedig az általános vitára való alkalmasságáról. Azt jelezném, hogy azt is el kell döntenie a bizottságnak, hogy kíván-e eladót állítani, esetleg többségi vagy kisebbségi előadót; ezt majd mindjárt megbeszéljük.

Döntés tárgysorozatba-vételről

Először talán döntsünk a tárgysorozatba-vételről, hiszen ez a logikus sorrend. Tisztelettel szeretném kérni, hogy aki támogatja az indítvány tárgysorozatba-vételét, az ezt kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy egyhangú a döntés. Köszönöm szépen.

A tárgysorozatba-vételt tehát a bizottság támogatta.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

A következő az általános vitára való alkalmasság.

Aki általános vitára alkalmasnak tartja a javaslatot, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy ez is egyhangú. Nagyon szépen köszönöm.

Ennek megfelelően megállapítom, hogy a bizottság általános vitára alkalmasnak találta az indítványt.

Itt tenném fel a kérdést, hogy van-e bárkinek igénye arra, hogy bizottsági előadót állítsunk a vita során. *(Nincs jelzés.)* Én nem látom ennek különösebb szükségességét; amennyiben nincs, akkor szerintem lépünk is túl ezen a ponton.

A közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, valamint a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosításáról szóló T/27. számú törvényjavaslat

A közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény módosításáról szóló T/24. számú törvényjavaslat

Következik a következő két indítvány, amely a parlamentben is gyakorlatilag úgy zajlik, hogy a közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében szükséges javaslatoknál egy együttes általános vitára kerül sor. Ha a bizottság megengedi, akkor itt is ugyanezt tennénk értelemszerűen, hiszen ez logikus, viszont mivel itt én lennék az előterjesztő és egyébként az egyik indítványt jegyző képviselő úr is, Szatmáry alelnök úrnak átadom addig az ülésvezetést, mert a forma kedvéért talán így egyszerűbb. Nem kötelező.

(Az elnöklést Szatmáry Kristóf, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen elnök úrnak ezt a megtisztelő feladatot.

Megkérdezném, hogy akkor ehhez a napirendhez előadóként képviselőtársam, elnök úr kíván-e kiegészítést tenni.

Rogán Antal szóbeli kiegészítése

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára tisztában vannak azzal, hogy itt az Alkotmánybíróság 2009 végén hozott egy döntést. Ezzel egyrészt azt tette, hogy megsemmisítette a Fővárosi Önkormányzat parkolási rendeletét 2010. június 30-ával - ezzel a jogalkotót egyébként döntési helyzetbe hozta -, másik oldalról

megsemmisítette a rendeletre felhatalmazást adó önkormányzati törvény egyik passzusát is, és ezzel másik oldalról előállította azt a helyzetet, hogy az indoklásában azt is körbeírta, hogy mit vár el.

Az elvárások között felsorolta azt, hogy nem elegendő visszaállítani ezt a passzust, hanem azt is elvárja, hogy egyébként törvény szabályozza le a parkolás alapvető viszonyrendszerét, például azt, hogy egyébként mi alapján szedik a parkolási díjat, egészen pontosan mik azok a törvényi feltételek, amelyeknek abban a szerződésben szerepelniük kell, amit egy önkormányzat a parkolást szolgáltatóval köt, mi a viszonya a parkolást igénybe vevőnek és a parkolást szolgáltatónak, egészen pontosan hogyan néz ki a parkolási díj, tehát hogy ezt ne önkényesen állapítsa meg egy önkormányzat, hanem egy törvény mondja ki, hogy az egészen pontosan mennyi lehet, legalább egy maximális díjat mondjon mindenképpen. Másik oldalról azt is elvárta, hogy ezzel kapcsolatban a különféle jogcselekményeknek, tehát pótdíj mértéke, a pótdíj tekintetében figyelembe vehető tényezők érvényesítése, egyebek, itt is egy szabályozást adjon törvény. Azért mi azt gondoltuk előterjesztőként, hogy természetesen itt nem lehet egy törvénnyel szabályozni az Alkotmánybíróság elvárásait, mert egyik oldalról van egy kétharmados törvény, az önkormányzati törvény, amelynek módosítására ebben a formában szükség van, másik oldalról pedig vannak feles törvények. Ez alapvetően kettő, ami a javaslatban is szerepel. Itt én is puskázom egy kicsit, mert képtelen vagyok megjegyezni a hosszúságukat, tehát a közúti közlekedési nyilvántartásról, valamint a közúti közlekedésről szóló törvények módosítása is szükségeltetik, ezért itt nyilvánvalóan a két törvény módosítását egy törvényjavaslatban fogalmaztuk meg.

Amikor megfogalmaztuk ezeket a javaslatokat, akkor ennek volt egy olyan alapvető célja, hogy egyik oldalról a tisztázatlan jogi viszonyok helyett teremtsünk tiszta és egyértelmű jogi helyzetet, másrészt megfeleljünk az Alkotmánybíróság feltételeinek, és még két cél vezérelt minket: szerettük volna, ha végre tisztázódik egy olyan régi elvi vita, amiben sok éve van beszélgetés, de tettek soha nem történtek az elmúlt nyolc esztendőben. Nevezetesen, hogyha az önkormányzatoknál parkolási szolgáltatást biztosítanak, akkor legyen garancia arra, hogy egyébként az a pénz, amit az emberek parkolási díjként befizetnek, az valóban az önkormányzatokhoz is kerül. Mi azt gondoljuk, hogy erre egyetlenegy igazán erős garancia van, hogyha magáncégek nem láthatják el ezt a feladatot.

Éppen ezért történik az, hogy egyébként a 95-ös olmozatlan benzin átlagárához kötjük ezt, egyéves visszamenőleges átlagárához, és annak a kétszerese lehet a maximális parkolási díj. Ez ma azt jelenti, hogy Budapesten eddig a legmagasabb parkolási díj a Budai Várban volt, az 640 forint volt. Ez mostantól kezdve nyilvánvalóan csak 544-545 forint lehet. A második zóna Budapesten a Margitsziget volt 480 forinttal, a harmadik a belváros 400 forinttal. Innentől kezdve a Fővárosi Önkormányzat maga döntheti el a rendeletében, hogy egyébként a többi zóna árát hogyan szabályozza. De ha már a legmagasabb zónáét csökkentettük, akkor nyilvánvaló, hogy érdemes benne egyébként a kisebbeket is felülvizsgálni. Én ezt egyébként azért is szükségesnek tartom, de ez nem a törvény dolga, csak jelzem, mert azt gondolom, hogy az azért indokolatlan, hogy évekig nem nyúltak hozzá a parkolási díjakhoz, és akkor az utóbbi egy évben meg néhány területen 50 százalékos, másutt meg 100 százalékos emelések történtek, szóval ez azért így nem teljesen indokolt.

És végül a törvény természetesen azt is előírja, hogy az önkormányzatoknak mostantól kezdve nyilván kell tartani a parkolásból befolyó bevételeiket és azt is, hogy azt a végén mire használják fel. Erre eddig nem volt törvényi kötelezettség. Ezt a törvényi kötelezettséget most ide beemeljük, mert azt gondolom, hogy az emberek ne véletlenül fizessenek parkolási díjat, hanem az derüljön ki az önkormányzati költségvetésekből, hogy mire megy el. Minden önkormányzat maga dönthet erről, de nyilvánvaló, hogy valahogy egyébként olyan célfeladatokra kell telepíteni, amelyek vagy a környezetvédelemmel vagy parkolóhelyek teremtésével, s a többi, függenek össze.

Tehát nagyjából ezeket viszi végig a javaslat, számtalan apró részletkérdése van még, ami, mondjuk, szabályozza azt, hogy pontosan miket kell tartalmaznia annak a viszonyrendszernek, ami megkötődik, mondjuk egy önkormányzat és egy önkormányzati szolgáltató között. Ezeknek az alapjául a más közszolgáltatási szerződéseket vettük, amiket az Alkotmánybíróság korábban már jogszerűnek ítélt és támogatott, tehát azt gondolom, hogy azoknak a feltételeknek ebből a szempontból megfelel.

Én arra kérem önöket, hogy már csak azért is támogassák ennek a tárgyalását, mert az idő is sürget minket, tehát ahhoz, hogy mondjuk a fővárosi, kerületi rendeletek meg tudjanak születni, ahhoz nyilvánvalóan nagyon jó lenne, ha ezt június elejéig a parlament el tudná fogadni. Ebből a szempontból az idő sürget, ezért tartotta fontosnak a Fidesz frakciója, hogy az első benyújtott javaslatok között legyen.

Szerintem már túl sokat is beszéltem róla.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztő részletes és mélyreható ismertetését. Ezek után – gondolom, hogy – kevés kérdés lesz. Első körben a kérdéseket gyűjtenénk össze, utána a hozzászólásokat. *(Közbeszólások.)* Jó, egyben kezeljük a kérdéseket, hozzászólásokat. Először Józsa alelnök úrnak adnék szót.

Kérdések

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr a szót. Nagy öröm számomra, hogy elnök úr mint előterjesztő ilyen maradéktalanul magáévá tette a kormány által, az MSZP-frakció támogatásával ez év március 11-én benyújtott törvényjavaslatot. Mondhatnám, hogy olyan szépen felsorolta, hogy a hozzászólásomban igazán csak arra szeretnék kitérni, amit ez a gyors előterjesztés nem tudott teljesíteni. Tehát javítani kell az előterjesztésen.

Kiemelném, hogy nagyon fontos, hogy a törvény rögzíti, hogy kizárólagos önkormányzati tulajdonban kell lenni a parkoló cégeknek. Azt hiszem, hogy ez kellő garancia. Itt a szükséges költségek meghatározása körét azért pontosítani kell, illetve a számlakezelésnél javasoljuk, hogy egy elkülönített számlán kerüljön ez kezelésre.

A részletekre kiterjedően azt hiszem, hogy a gyors átírása a kormány-előterjesztésnek, amire egyébként nem tudom, hogy miért volt ennyire szükség, bizonyos kodifikációs problémákat azért felvet. Az 1. §-ban, tehát az elnök úr által beterjesztett 1. §-ban, amely módosítja a közúti közlekedési törvény 9/D §-át, véletlenül két (4) bekezdés adódott. Az első teljesen értelmetlen, úgyhogy valószínű, az a fölösleges, tehát ezt majd helyre kell tenni.

A következő ilyen észrevétel a Kkt. 15. § (3) bekezdését módosító rész, amely szerint nem kell vizsgálni a 70 százalékos telítettségi mutatót azokon a területeken, ahol a törvény hatálybalépését megelőzően már kialakított várakozási területek vannak. Ez, úgy gondolom, hogy fölöslegesen merevíti le a parkolási övezeteket, tehát nem számol a lehetőséggel, hogy bizonyos forgalomtechnikai fejlesztések révén esetleg most zsúfolt parkolási területek a későbbiekben az ott lakókat is érintendően 70 százalék alá mennek. Tehát ezt a flexibilitást véleményem szerint biztosítani kellene. Jelen formában a parkolási társaságok érdekeit szolgálja, amelyek nagyon helyesen ilyen kifutó rendszerben meg fognak szabadulni ettől az áldatlan feladatuktól, de ezt a részt azért szükséges tisztázni. Most szeretném említeni, hogy az előterjesztésben úgy szerepel, hogy a várakozási díjat úgy kell meghatározni, hogy legalább a ráfordításokra és a működéshez szükséges kiadásokra fedezetet biztosítson. Ez, amikor magántársaságok végzik, akkor van értelme, viszont egy önkormányzatnál azért szelektálni kellene, mert hogyha a szükséges ráfordítások fedezetét az egész önkormányzat működésére kiterjeszti, mondjuk valamelyik önkormányzat, akkor ez egy definiálatlan helyzetet teremt, tehát javasolnánk itt pontosítást.

Törvényjavaslat rögzíti, hogy a várakozási díj az önkormányzat bevétele, nagyon helyesen, de nem rögzíti azt a szabályt, azt a metódust, amely alapján a várakozási díjnak az önkormányzat rendelkezése alá tartozó valamely bankszámlára kell beérkeznie. Ez azért fontos, és akár az átmeneti időszakban is, amikor valami cég szedi ezt be, akkor is fontos, hogy az önkormányzatnak legyen információja a beszedett díjakról, tehát a transzparencia az átmeneti időszakban is fontos. Egyébként a kormány eredeti javaslata ezt a helyzetet kezelte, úgyhogy olyan sokat nem kell kutakodni, hogy ez megoldható legyen. Lehet, hogy úgy tűnik, hogy ez a parkolótársaságok ellen van, de a helyzet tisztázását mindenképpen elősegíti.

A következő a pótdíjazás kérdése, amely rendkívül sok vitára és peres eljárásra adott okot a korábbiakban, épp a szabályozás nem kellő pontossága miatt. Tekintettel arra tehát, hogy a helyszínen talált, úgynevezett Mikulás-csomag önmagában történő kihelyezése nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a gépjármű üzemben tartója azt meg is kapta, mert a szél elfújhatja, elviheti valaki, tehát előfordulhat, eleve amiatt, hogy az üzemben tartó nem szerez tudomást arról, hogy befizetési kötelezettsége van, rögtön a maximális negyvenszeres díjat követelik tőle, anélkül, hogy ő tudna erről a szabálysértésről. Ezt egy sokkal árnyaltabb jogi környezetbe javasoljuk helyezni. Szabó Máté ombudsman javaslatával összhangban, aki egy külön tanulmányt szentelt ennek a kérdésnek, az a javaslat, hogy a fizetésre megszabott határidő akkor kezdődjön, amikor a megbírságot autós bizonyíthatóan tudomást is szerzett a büntetésről, ettől az időponttól számított 15 napos határidő álljon rendelkezésére a normál büntetés befizetésére, és csak ezt követően nyíljon meg a beszedőnek az a lehetősége, hogy negyvenszeres díjat szerez.

A betérjesztés alapján kikerülne a közúti közlekedésről szóló törvényből annak rögzítése, hogy a díj-, illetve pótdíjfizetési kötelezettség érvényesítése, ha bírósági eljárásra kerül sor, a gépjármű tulajdonosának vagy üzemben tartójának lakóhelye szerinti bíróság kizárólagos illetékességében történjen. Ez azért fontos, hogy egy ilyen bírósági eljárásért ne kelljen feleslegesen utaztatni az érintetteket. Tehát azzal, ha a törvény rögzíti, hogy a lakóhely szerinti illetékes bíróság kizárólagos illetékességéről van szó, akkor ez, úgy gondoljuk, hogy az érintettek érdekeit és az egész eljárás sikerét, gyors lefutását is segíti. Javasoljuk ezt visszaemelni a törvényjavaslatba. Jelenleg is számos alkalommal hibás, megalapozatlan fizetési felszólításokat küldenek ki a társaságok; nagyon remélem, hogy amikor önkormányzati kezelésben lesz, akkor ez elő se fog fordulni, de a jelen helyzet szerint az ezekkel kapcsolatos terhek, költségek a bírósági eljárás során minimalizálандóak az állampolgárok irányába.

A törvényjavaslat nem tartalmazza azokat a rendelkezéseket, amelyek a rugalmasabb, könnyebb, korszerűbb, gyorsabb fizetési szabályozásra, ellenőrzésre, értesítésre vonatkoznak, illetve adnának lehetőséget – gondolunk itt az sms-ben történő fizetésértesítés, tehát a bíróság értesítésére és a bankkártyahasználatra, elektronikus felvétel központi adatbázisban történő megtekintésére, tehát egyáltalán arra, hogy az IT-lehetőségeket bevonjuk ennek az eljárásnak az áttekinthetőbbé, gyorsabbá tételé érdekében. Elnök úr szóbeli előterjesztésével ellentétben az általa betérjesztett változat nem tartalmazza a fővárosra vonatkozó, egyes eltéréseket kimondó szabályokat, tehát én javasolnék egy egyeztetést, mert jelen változatban a fővárosonál ez problémát fog jelenteni meglátásunk szerint.

Visszatérve a kodifikációra, be fogjuk nyújtani a módosító javaslatainkat és ezeket a kodifikációs eltéréseket mindenképpen, de nagyon remélem, hogy a tartalmi javaslatainkat is, amit módosítóban beadunk, előterjesztőként méltányolni tudják, ugyanis más lehetőségünk nem nagyon van, hogy javítsunk az előterjesztésen. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úr már-már a részletes vitát idéző felszólalását.

Én azért felhívnám a továbbiakban hozzászóló képviselőtársaim figyelmét, hogy jelen pillanatban a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára való alkalmasságról döntünk, tehát próbáljuk a felszólalásokat ebben a keretben tartani. Én úgy értelmeztem alelnök úrtól, hogy ők támogatni fogják a tárgysorozatba-vételt, hiszen a javaslatok is elhangzottak, tehát kérném ebben a keretben tartani a mostani felszólalásokat, csak az idő előrehaladtára való tekintettel.

A következő Papcsák úr. Parancsoljon!

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Pontosan erre szerettem volna rávilágítani, hogy valóban, képviselőtársam nagyon belement a témába. Nagyon-nagyon köszönöm, mert nagyon üdvözlöm ezt a kezdeményezést, hiszen áldatlan állapotok uralkodnak a fővárosban. A szabályozásnak két irányát szeretném esetleg felvetni elnök úr számára, amit egyrészt ön is említett a közszolgáltatások, közszolgáltatási jogviszony kibontásával. Itt emlékeztetném a jelenlévőket, hogy a Fővárosi Önkormányzatban lényegében közelharcot vívtunk azért, hogy a Kossuth téren ne épüljön egy magánparkoló, mélygarázs. A nagy értékű beruházásokat vizsgáló bizottság ezt tárgysorozatba is vette a Fővárosi Önkormányzatnál, és mondhatom azt, hogy sikeresen akadályoztuk meg azt, hogy magánkézbe kerüljön itt előttünk ez a tér, úgyhogy Józsa úr figyelmébe ajánlanám, hogy azért nem annyira tiszta a kép az önkormányzával összefüggésben: még a Kossuth teret is privatizálni szeretnék volna.

A másik pedig a közutak használatával összefüggésben: a fővárosi közutak tehergépjárművekkel történő használatát, mint irányt szeretnénk esetleg felvetni a későbbiekben e kérdés kapcsán. A főváros minden évben hozzávetőlegesen 7-8 milliárd forinttól esik el annak következtében, hogy ez a kérdés, illetőleg a behajtás ellenőrzése nincs megfelelően szabályozva. Ebbe az irányba is a parlamentnek, illetőleg a gazdasági bizottságnak hatékony jogszabályalkotó munkájára, illetőleg az ellenőrzés hatékonyabb megteremtésére van szükség és a megfelelő, szükséges jogszabályi felhatalmazásokra a Fővárosi Önkormányzat részére, illetőleg az önkormányzatok e jogositványokkal történő felruházására, hiszen így jelentős forrásoktól esik el a főváros. Köszönöm szépen. Én a magam részéről támogatom ezt az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezném, hogy van-e egyéb észrevétel. Próbálok sorrendet tartani, igazságosan.

Tessék!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Én egy ellentmondásra szeretném felhívni a figyelmet. Egyrészt rendjén való, és mint ahogy alelnök úr már jelezte, egy hosszú egyeztetési folyamat eredményeként nyújtotta be a mostani kormány a törvényjavaslatot a parlament elé, és ez a törvényjavaslat gyakorlatilag annak az egyeztetési folyamatnak az eredményeként azonos tartalommal került ide elénk. Ettől függetlenül felhívnám a figyelmet arra, hogy egyrésztől rendben lévő módon szabályozza a törvényjavaslat azt a plafont, ami a maximális díjat eredményezi, ugyanakkor megfogalmaz egy olyan követelményt, hogy ennek fedeznie kell a rendszer működtetésének az összes költségeit; igen, ha létrehozható olyan rendszer, aminek költségeit ezek a díjak fedezik.

Itt merül fel bennem az a probléma, hogy a jelenleg működő rendszereket, gondolom, hogy nem akarja senki sem szétverni, tehát valamilyen módon nyilvánvalóan használnia kell a most meglévő rendszereket. Ezt a mostani tulajdonosok nyilvánvalóan valamilyen összegért vagy valamilyen díjért lesznek hajlandóak átadni az önkormányzatnak, mert egyetlen önkormányzat sem lesz abban a helyzetben, hogy egyik pillanatról a másikra egy teljesen új és teljesen független rendszert hozzon létre.

Ebből előreláthatóan hatalmas viták, pereskedések és egyebek következhetnek, és semmilyen garancia nincs arra, hogy az önkormányzat által létrehozott, akár gazdasági

társaság, akár más forma egyik pillanatról a másikra egy olcsóbb, egy jobb rendszert lesz képes kiépíteni. Tehát én úgy gondolom, hogy a szándék az rendben van, támogatható, egyébként a törvényjavaslatot a mi részünkről is támogathatónak tartjuk, már csak azért is, mert egyetértettünk azzal a korábbival, ami benyújtásra került, de ezt a problémát én nem látom könnyen kezelhetőnek az önkormányzatok részéről. Mert az önkormányzatoknak ez nagy anyagi terhet jelenthet, hogy ha egy új rendszert kell kiépíteniük vagy egy meglévőt kell átvenniük. Mert nyilván a korábbi tulajdonos nem fogja fillérért átadni és automatikusan átadni a rendszert az önkormányzatnak. Hát ezt a törvényjavaslat, nem tudom, hogy hogyan tudná egyáltalán kezelni, de a probléma ettől még élni fog a következő időszakban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megtartanánk azt a szokást, bár elnök úr nem mondta, de volt egy ilyen szokás, hogy kormánypárti és ellenzéki képviselőkkel váltjuk a felszólalásokat. Hogyha ez tartható, én György István úrnak adnám meg a szót. *(Nincs ellenvetés.)*

DR. GYÖRGY ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Elhangzott itt a figyelmeztetés, hogy most a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk. Mégis ahhoz, hogy ezt a döntést meg tudjuk hozni, nyilván egy-két részletkérdésbe is képviselőtársaim belementek. Én azt gondolom, hogy az Alkotmánybíróság döntése - mint ahogy azt elnök úr is elmondta - keletkezett egy intézkedési kényszert, viszonylag gyors döntést kell hozni. Az is elhangzott, hogy az előző kormány már benyújtott egy javaslatot, ez a javaslatcsomag több tekintetben követi annak a metodikáját, sőt megfogalmazásait is. Bizonyos részletkérdésekben itt vita van, amit majd nyilván a részletes vitánál le lehet folytatni.

Csak két megjegyzést szeretnék tenni. Az egyik az, hogy nyilván ezt az exlex állapotot közös érdek, hogy minden áron megelőzzük. Azt megjegyzésként szeretném tenni, hogy az elnök úr által elmondott fővárosi egységes parkolási rendszer irányába ez még nem olyan határozott lépés, mint amit szerintem szükséges lenne megtenni. Nyilván a későbbiekben mód lesz arra, hogy ezzel a kérdéssel még részletesebben tudjunk foglalkozni.

A másik pedig az, amit az elnök úr is említett, hogy az Ötv.-módosításból viszont kimaradt egy olyan felhatalmazás, amely a Fővárosi Önkormányzat felé a közterület-felügyeletnek a rendeleti szabályozását adta meg, mint felhatalmazást. Nyilván ezt kell, hogy korrigáljuk és pótoljuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Volner képviselő úr, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Egészében véve méltányolhatónak és támogathatónak tartjuk ezt a javaslatot, azonban több fontos kiegészítésünk lenne ehhez a javaslathoz, és a jelen formájában még tárgysorozatba-vételre alkalmatlannak tartjuk. Az első inkább egy elvi megközelítés, de szeretnénk, hogyha a kormányzati munkában az elkövetkező négy évben tükröződne az, hogy a parkolásnak nemcsak az az egyetlen magyarázata, a fizetős parkolási rendszernek, hogy az önkormányzatokat a közösségi kiadások fedezetéül forráshoz juttassa, hanem van egy nagyon fontos másik funkciója is: a forgalomcsillapítás szerepe, aminek környezetvédelmi vonatkozásai vannak. Én azt szeretném kérni a képviselőtársaimtól a kormányoldalon, hogy amennyiben legközelebb hasonló előterjesztés a bizottság elé kerül, annyiban tükröződjének a környezetvédelmi szempontok is, hiszen ezek mindannyiunk számára fontosak és életbevágóak.

A másik nagyon fontos, hogy Magyarországon köztudomású, hogy körülbelül egymillió kis- és középvállalkozás végzi a működését. Ezeknek a parkolását is ugyanúgy kötelességünk lenne megoldani, és ismerőseimtől, barátaimtól hallottam, illetve a lakossági

fórumokon nagyon sok kisvállalkozóval találkoztunk, tudjuk jól, hogy napi problémát okoz számukra az, hogy a parkolás nem megoldott.

Ezért azt szeretnénk kérni, hogy minden kisvállalkozásnak, amelynek telephelye van az adott településen, illetve az adott területen, tegyünk lehetővé hasonló árképzés módszere szerint, illetve bérlet formájában a parkolását, illetve, ami még nagyon fontos, a megállást és nem a várakozást az árubeszállítás idejére ilyen módon ingyenesen biztosítsuk a részükre.

A harmadik, amit nagyon fontosnak tartunk, a jelenlegi szabályozás a fővárosban is, illetve az ország több településén is ilyen módon hiányos, illetve az ellenőrzése ennek nem történik meg: ez a parkolóhelyek tisztántartása. Hát valóságos közegészségügyi szabálysértésnek minősül manapság már kilépni egy belvárosi utcán az autóból. Azt gondolom, hogy erről mindenképpen rendelkezünk kellene ebben a törvényjavaslatban.

Ugyanígy ehhez tartozik a hó- és jégmentesítés. Ez még most sem történt meg, holott magánkézben lévő cégeknek nyilvánvalóan erősebb üzleti érdeke és személyes motivációja fűződik ahhoz, hogy a parkolóhelyek megfelelően nagy hőmennyiség esetén is mentesítve legyenek, és ilyen módon a jegyárbevételek meg tudjanak nőni. Tehát ilyen szempontból nagyon fontosnak és méltányolandónak tartanánk, hogy ez ilyen módon bekerüljön a törvényjavaslatba. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Parancsoljon, Kupcsok úr!

DR. KUPCSOK LAJOS (Fidesz): Két mondatot szeretnék hozzáfűzni mint gyakorló önkormányzati vezető, és nem féltém az önkormányzatokat ettől a feladattól, úgy gondolom, hogy közbizalmat erősítő hatása van, mert a jelenlegi rendszer senkinek nem jó.

Az előző hozzászólásra utalva tisztább viszonyokat teremt, de nemcsak köztisztasági, hanem polgárjogi értelemben is tisztább viszonyokat teremt, és mindenféleképpen javasolom a tárgysorozatba való felvételét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Manninger képviselő úr!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Egy mondattal szeretnék hozzászólni. Én azt gondolom, hogy nyilván ennek az előterjesztésnek nem része a közlekedéspolitikai kérdések tárgyalása, de minden jogi szabályozás és megoldás segíti a közlekedéspolitika végrehajtását, ilyen értelemben a környezetvédelmi szempontok érvényesülését. Nem hiszem, hogy erre külön ki kéne térni egy jogi szabályozásnál. Ez természetszerű.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha most jól látom, elfogytak az észrevételek, kérdések. Első körben az előterjesztőnek adnék szót a reagálásra.

Rogán Antal reagálásai

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen. Én alapvetően tartom magam ahhoz a szabályhoz, ami arról szól, hogy most általános vitára való alkalmasságról és tárgysorozatba vételről döntünk, tehát ami a konkrét módosító indítványokat illeti, előterjesztőként is azt gondolom, hogy Kósa képviselőtársammal együtt ezeket szívesen látjuk, és értelemszerűen egyeztetni fogunk ezeknek a befogadásáról és a parlamenti támogatásáról. De ez a bizottsági vitának is majd egy másik szakaszához tartozik.

Az általánosságokhoz én annyit tennék hozzá, hogy nyilvánvaló, hogy ennek a törvényjavaslatnak lehetnek céljai, de viszont nem tud mindent részletekbe menően szabályozni, mert azért van, amit az önkormányzatokban kell szabályozni a helyi, speciális jogviszonyok alapján. Én ilyennek tartom például a hó- és jégmentesítést, mert annak benne kell szerepelnie az üzemeltetői szerződésben. Ezeket nem tudja egy törvény előírni. Ezeknek

ott kell lenni az üzemeltetői szerződésben, és ha nincsen benne, akkor ez annak a hibája, aki ezt az ominózus szerződést egyéb iránt megkötötte. Az előző télen is az derült ki itt a fővárosban, hogy van, amelyik szolgáltatói szerződésben benne van, van, amelyikben nincsen benne.

Ami azt az általános észrevételt illeti, hogy most ezt hogyan fogják majd az önkormányzatok megoldani, én ezt csendben jelzem, hogy egyáltalán nem tartom megoldhatatlan feladatnak. Mi például itt a belvárosban megcsináltuk, és csendben jelzem, hogy az azóta eltelt időszakban, amikor én átvettem az önkormányzatot - és akkor itt még egy magánparkolás-ellenőrzés zajlott -, akkor volt az önkormányzatnak egy körülbelül 300 milliós bevétele és ahhoz képest egy 380 milliós ellenőrzési költsége. Ma az arány úgy néz ki, hogy az önkormányzatnak 2009-ben volt közel 900 millió forintos bevétele és 180 millió forintos ellenőrzési költsége. Tehát azt gondolom, hogy az önkormányzati kézbevitel javítani fogja ennek a hatékonyságát és nem rontani. Itt ugyanis a költségek tekintetében a magánüzemeltetőnek az érdekei vannak, ő ott tudja kivenni a pénzt belőle, és nem az önkormányzathoz akarja – értelemszerűen – eljuttatni.

A másik oldalról én azt gondolom, és erre tudok ellenpéldákat is mondani – most szándékosan nem mondok, de - van olyan fővárosi kerület, ahol majdnem a kerület fizetett egyébként a parkolásüzemeltetőnek. Amit azért enyhe túlzásnak tartok. Azt is szeretném hozzátenni, hogy azt gondolom, hogy ez a rendszer abból a szempontból egy jelentős előrelépés tud lenni, hogy ösztönzi egyébként a jelenlegi szerződéseknek a felülvizsgálatát és az áttekintését.

A másik oldalról a közlekedésszervezés. Én azt gondolom, alapvetően ez tükröződik benne. Lehet, hogy ez így nincsen kimondva, de például nyilvánvaló, hogy ezért van megállapítva ez a szabályzat, az Alkotmánybíróság elvárása is, hogy legyen egy szabály arra nézve, hogy mikor lehet parkolási övezetté nyilvánítani valamit.

70 százalékos telítettség azért szerepel benne, mert nyilvánvaló, hogy onnantól kezdve már bekövetkezik az a pillanat, amikor már valóban nagyobb a környezetterhelés, és ezt érdemes megtenni.

Itt utalnék vissza arra, hogy miért tartom azt butaságnak, hogy félévenként - amikor benne szerepelt az előző kormány által elkészített jogszabályban, - felül kelljen vizsgálni. Annak az a következménye, most képzeljék el azt a szituációt – mondok konkrét példát is, szándékosan nem belvárosit -, hogy mondjuk a II. kerületben volt egy olyan probléma, hogy a Marczibányi tértől befelé volt csak parkolási kötelezettség, fölötte nem. Rengetegen jöttek be autóval, letették a Felvinci, Alvinci, a fölötte lévő utcákban az autót, és nem 70, hanem 100 százalékos volt a telítettség a sokszor ki sem jelölt parkolóhelyeken. Nyilvánvaló, hogy ezek után megtették azt a lépést, hogy ott bevezettek egy parkolási övezetet, azért, hogy ne ez legyen a P+R parkoló, ami meg egyébként nincs, hanem ott azokban az utcákban az egy élhető környezet legyen. Jelentősen 70 százalék alá esett ezek után a kihasználtság, de most megmondom önöknek, hogy ha visszateszik, akkor ugyanaz a helyzet következik be, tehát egy ilyen jó kis jojót lehet ezzel elérni: egyik félévben még fizetnek parkolási díjat, nincsenek ott autók, a másik félévben nem fizetnek parkolási díjat, vannak autók, emiatt a következő félévben megint bevezetik, szóval ennek így nem sok értelme van. Nem véletlenül azt a szabályt vettük elő, amit Bécsben alkalmaznak. Én azt gondolom, hogy ami ott bevált, évtizedek óta jól működik, azt egyébként érdemes itt is érvényesíteni.

Itt térnék ki arra, hogy mi a különbség egyébként az előző kormány által elkészített javaslatnál. Azt gondolom, az a leglényegesebb különbség összességében, hogy abban szó sem volt arról, hogy önkormányzati szolgáltatókhoz kerüljön át a parkolásüzemeltetés; nem volt róla szó. Ráadásul az a helyzet, hogy ezt kell kifejezetten kétharmados törvényben szabályozni, és erre lett volna nyolc esztendő, nem az Alkotmánybíróság döntését követő félév, tehát én azt gondolom, nem a szándékok, hanem a tettek beszélnek, és ez a

legmeghatározóbb különbség ebben a javaslatban. Ami meg a részleteket illeti, azt gondolom, hogy annak megvitatására természetesen van lehetőség. Biztos vagyok benne, hogy nem hibátlan a javaslat, tehát lesz olyan, amit a módosító indítványok közül meg fogunk fontolni, és be fogunk emelni, mert szükség van rá, és valóban, már mi is felfedeztük, hogy itt a jogi előkészítési munka során van olyan, amit meg az alkotmányügyi bizottság dolga kigyomlálni, vagy van olyan pont, ami duplán szerepel benne. Ez előfordul akkor, amikor egyébként sok törvényt kell előkészíteni egy viszonylag szűkös frakcióapparátusnak. Értelmszerűen ezeket majd az alkotmányügyi bizottság ki fogja gyomlálni, azért van az az ominózus rendszer, ami ezt lehetővé teszi, és akkor, azt gondolom, hogy már véglegesen összeszerkesztett, jól működőképes törvény tud a parlamentben elfogadásra kerülni.

Továbbra is azt kérném, hogy ha lehet, akkor képviselőtársaim közül lehetőség szerint minél többen támogassák az általános vitára való alkalmasságot, illetve az egyiknél a tárgysorozatba-vételt, mert csak az egyiknél a mi dolgunk, a másikonál az önkormányzati bizottságé. Amit pedig György István képviselőtársam elmondott, ahogy jeleztem, én is fontosnak tartom. Nyilvánvalóan az Alkotmánybíróság kicsit nagy lendületet vett, a parkolás gyanánt még két másik pontot is megsemmisített; ezek közül mi csak egyet emeltünk most vissza, még egyet vissza kell tenni, mert például a közterület-felügyelet sem működhetne jogszerűen, ha az Alkotmánybíróságnak ez az ominózus döntése életbe lép, márpedig azt gondolom, azt senki nem vitatja, hogy közterület-felügyeletre azért szükség van.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztőnek a kimerítő válaszadást.

Kérdezném, félve, hogy van-e valakinek a második körben véleménye. *(Jelzésre:)* Természetesen van.

Második körös képviselői hozzászólások

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Nagyon röviden van. Az egyik, ahogy mondtátok, hogy sok új képviselő van, tehát szeretném elmondani, hogy a tartalmi kérdéseket felvetés szinten az általános vita szakaszában kell elmondani, mert a beadási határidő az általános vita lezárása a parlamentben, de közben itt mi nem tárgyaljuk. Azért szeretném mondani, hogy miért mondtam el a tartalmi javaslataimnak a vázát: ez a Hárszabály szerint szerintem most helyénvaló. Utána persze a részletes vitánál vesszük sorba a módosítókat, de hogy milyen tartalmi javaslatok mentén támogatjuk, vagy nem támogatjuk – ezt most támogatjuk persze -, azt itt kell elmondani. A szemrehányásról csak annyit, hogy ha eleve nem úgy áll hozzá a Fidesz, hogy kétharmados dolgot semmit, akkor természetesen behoztuk volna előbb. Így most nektek megvan, mi ehhez tartalmi alapon alkalmazkodni fogunk, és ezt támogatni fogjuk; háromharmad. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy látom, hogy az általános vitát lényegében lezárhatjuk. Két döntésre kerül sor.

Döntés tárgysorozatba-vételről

Kérem a bizottság tagjait, hogy aki a 4. napirendi pontban előterjesztett törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét támogatja, kérem, igen szavazatával jelezze! *(Szavazás. – 21.)* Köszönöm szépen. Tartózkodás? *(Nincs jelentkező.)* Ellene? *(Szavazás. - 3.)* Három ellenszavazattal a bizottság a tárgysorozatba vételt támogatja.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

Döntenünk kell az általános vitára való alkalmasságról is. Kérdezném a bizottság tagjait, hogy aki a fent említett törvényjavaslat általános vitára bocsátását támogatja, az igen

szavazatával jelezze! *(Szavazás. – 21.)* Köszönöm szépen. Tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)* Ellene? *(Szavazás. - 3.)* Három ellenszavazat.

Ez esetben meg kell kérdeznem, hogy a bizottság kíván-e többségi, illetve kisebbségi véleményt mondani, mivel volt ellenszavazat az általános vitára való javaslattal kapcsolatban. Az előterjesztőt kérdezem.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Amennyiben nincsen kisebbségi vélemény, akkor én nem tartom indokoltnak a többségit. Azt gondolom, hogy egyébként ezek a vélemények úgyis el fognak hangzani a parlamentben a frakciók részéről, tehát most nem érdemes túlterhelni senkit.

ELNÖK: Ha jól értelmezem, akkor a bizottság nem kíván se többségi, se kisebbségi véleményt mondani.

Az 5. napirendi pont lényeges vitáját már lefolytattuk, ha jól értelmezem, de kérdezném az előterjesztőt, hogy mit kíván az előterjesztéshez hozzátenni.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Előre jeleztem, hogy én azt gondolom, hogy most itt együttes tárgyalás zajlik, tehát az önkormányzati törvény módosítását, az 5. napirendi pontot érintettük az előbbieken. Itt a bizottságnak nem a tárgysorozatba-vételről kel döntenie, mert azt az önkormányzati bizottság teszi, hanem az általános vitára való alkalmasságról.

ELNÖK: Ennek tükrében kérdezném azért a formalitás kedvéért, hogy van-e valakinek hozzászólása az 5. napirendi ponthoz. *(Jelzésre:)* Van.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Csak annyi, hogy szeretném exponálni, amit elnök úr előterjesztőként mondott, hogy itt azért még van jogalkotási feladat, itt a kétharmados törvényt még kell alkotni, tehát nem teljes körű, de amit beadatok, azt támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

Ezek alapján kérném, hogy aki az 5. napirend keretében előterjesztett törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát támogatja, az igen szavazatával ezt jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Egyhangú.

Ezzel visszaadom elnök úrnak az ülés vezetését.

(Az elnöklést Rogán Antal, a bizottság elnöke veszi át.)

Az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges törvények módosításáról, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló T/35. számú törvényjavaslat

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő napirendi pontunk az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges törvények módosításáról, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló T/35. számú törvényjavaslat.

Üdvözlöm Fónagy János képviselő urat, aki az egyik jegyzője a törvényjavaslatnak! Itt is tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról kell döntenünk.

János, szeretnék megkérdezni, hogy akarsz-e esetleg szóbeli kiegészítést fűzni a törvényjavaslathoz.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen. Ha elnök úr megengedi. *(Dr. Józsa István: Ügyrendben kérhetnék szót?)*

ELNÖK: Tessék!

Dr. Józsa István ügyrendi hozzászólása

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Szeretnék egy kicsi tartalmi előterjesztést, mert nekünk még nem volt alkalmunk ezt áttanulmányozni. Köszönjük.

Dr. Fónagy János szóbeli kiegészítése

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen. Természetesen, alelnök úr, igyekszem.

Tisztelt Bizottság! Elöljáróban szeretném megköszönni, hogy ennek a rendkívül fontos javaslatnak a tárgysorozatba-vételét és napirendre tűzését mai ülésen is támogatták.

Tisztelt Bizottság! Az új kormányzati struktúra rendszeréből is adódik, hogy egy új típusú nemzeti vagyongazdálkodási politika és gyakorlat kialakítását tartjuk szükségesnek. Ez megegyezik a korábbi évtizedekben elfoglalt álláspontunkkal, megegyezik az elmúlt időszakban elhangzott álláspontunkkal, és gyakorlatilag az önök előtt fekvő tervezet ennek az eddigi egységes gazdaságpolitikai, politikai és vagyongazdálkodási törekvésünknek a jelenleg szükséges átmeneti rendelkezéseit tartalmazza. Mint említettem, a közeljövőben véglegessé váló, a parlament napirendjén szereplő és e tekintetben korábban parlamenti megerősítést bíró kormányzati struktúra is mutatja, hogy a Fidesz-KDNP egy önálló ágazati szakpolitika szintjén kívánja a nemzetivagyon-gazdálkodást gyakorolni. Ennek megfelelően alapkérdés, alapkövetelmény, hogy az állami vagyon felhasználása csak annak a rendeltetésnek megfelelően történhet, amire azt eredendően rendelték, nevezetesen elsősorban az állami feladatok ellátásához, és ehhez szorosan kapcsolódóan a társadalmi szükségletek kielégítését kell szolgálnia.

Az elmúlt időszak számtalan társadalompolitikai, politikai, gazdaságpolitikai vitája szólt a vagyonpolitikáról, ezért mi most elöljáróban mindenekeelőtt hangsúlyozni kívánjuk, hogy az új típusú vagyongazdálkodásnak és az állam közvetlen szerepvállalásának a hatékonyságot, a költségtakarékosságot, az értékmegőrzést, mi több, az értéknövelést kell szolgálnia. Alapvető cél tehát nem az állami vagyon terjedelmének mérséklése, csökkentése, hanem megőrzése, és lehetőség szerinti minél előbbi növelése.

Ennek rendeljük alá a szervezeti javaslatainkat, nevezetesen azt, hogy önálló minisztérium és önálló miniszter felelős személyében a vagyongazdálkodásért. Ez a felelősség közvetlen, és az alárendelt szervezetek esetében ezen a szervezeti renden belül jön létre és a gyakorlatban így oldódik meg. Ennek megfelelően a törvénymódosítás rögzíti a miniszter egyértelmű és érdemi döntési felelősségét, felügyeleti jogkörét és az állami tulajdonra vonatkozó eljárási rendeket. Összefoglalva tehát, mindenfajta ezzel kapcsolatos maszatalást, akár hatásköri, akár döntési, akár felelősségi kérdésekben most a ciklus legelején egyértelműen ki kívánunk zárni.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az önök előtt fekvő tervezet a meglévő vagyontörvénynek a módosítása, gyakorlatilag egy átmeneti időre szól, egy tervezett, átfogó törvénymódosítási, általunk szükségesnek tartott és önöknek javasolt módosításokat tartalmazza. Az átmeneti rendelkezések mint úgy a tervezett átfogó törvénymódosítás, alapvetően egy – mint említettem - új típusú vagyongazdálkodás és az ennek megfelelő tulajdonosi joggyakorlás gyakorlati céljait szolgálja.

Alelnök úr kérésének is eleget téve és nem kikerülve az előterjesztésben szereplő, a szervezettel kapcsolatos kérdéseket. A tervezet megszüntetni javasolja a vagyontanácsot,

amelynek a feladata korábban nyilvánvalóan megfelelően körülírt volt, ugyanakkor a gyakorlati munkáját éppen a polgárjogi rendezetlensége kapcsán, gyakorlat által is bizonyítottan nem tudta gyakorolni. Ezért ezt a kérdést az átmeneti időre is tisztázva, a vagyontanácsnak a megszüntetését javasolja a tervezet, és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő hatáskörét, illetékességét, eljárási rendjét, feladatait határozza meg egyértelműen.

A másik ilyen jelentős szervezeti szabályozás a Magyar Fejlesztési Bank szerepének és feladatkörének normaszövegbe történő rögzítése is. Az MFB mindenkori feladata a kormány gazdaságpolitikájának támogatása, ezért az önkéntes által jól ismert jelenlegi gazdasági helyzetben, a megváltozott gazdasági környezetben, a beszűkülő pénzügyi piacok, a mindenki által jól ismert válságkörülmények között az MFB-nek fokozott feladata forrásokat gyűjteni, eszközöket közvetlenül vagy refinanszírozással a fejlesztési, beruházni kívánó hazai vállalkozások rendelkezésére bocsátani, és az ehhez szükséges törvényi felhatalmazásokat számára megadni célozza a jogszabály.

Az elhúzódó gazdasági válság kedvezőtlen hatásainak kiküszöbölése a hazai gazdaság különböző területein felmerülő állami részvételt is szükségessé tevő fejlesztési feladatok finanszírozási igénye indokolja, hogy a törvénymódosítás szűk körben kiegészíteni javasolja a fejlesztési és tőkefinanszírozással érintett területeket, elsősorban a turisztika, az agrárium és a vidékfejlesztés területén. Megjegyzem, hogy az MFB-nek eddig is voltak hasonló feladatai, de ezeket a feladatokat az elmúlt években – merem remélni – közösen vallott célok szerint kiemelten kívánjuk szorgalmazni.

Az MFB feladatai között hangsúlyosabban jelenik meg, hogy a bank a magyar állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorol a törvényben meghatározott állami tulajdonú gazdálkodó szervezetek esetében nemzetgazdasági szempontból jelentős fejlesztések és beruházások megvalósítása, valamint a versenyképesség javítása érdekében. Megelőzve a feltételezett kérdéseket, előljáróban is szeretném hangsúlyozni, hogy a bank nem privatizálható. Tehát a tulajdonosi joggyakorlási körből az MFB-nek a privatizálásra vonatkozó lehetőségeit már a jogszabály is korlátozza.

A tervezet gyakorlatilag második, arányaiban kisebb, de tartalmilag jelentős második fele, és ez az elmúlt egy-két napban a sajtóban is megfelelő visszhangot kapott, az APEH és a VPOP jelenlegi szervezeti hovatartozásának a felülvizsgálata. A tervezet lényege az, hogy a törvénytervezet a VPOP-t kormányfelügyelet alá kívánja helyezni, és lehetőséget kívánunk teremteni arra, hogy a két szervezetet a jövőben, egy erre a célra létrehozott előkészítő fórum sikeres és önkéntes által majdan részleteiben megismert munkája alapján összevonja. Az összevonásnak az alapvető célja az, hogy a nemzeti adóbevételek kezelése egy kézbe kerüljön. Egy szervezetben történjen a nemzeti adóbevételekkel kapcsolatos valamennyi intézkedés, és ezzel gyorsítani, hatékonyabbá - és talán ezzel kellett volna kezdenem -, átláthatóbbá kell tenni az adóügyintézkedést, egyáltalán a magyar kormány adóügyi, adóigazgatási és adózási politikáját.

Tisztelt Elnök Úr! Én ebben igyekeztem összefoglalni a tervezet lényegét azzal, hogyha az általános vitára való alkalmasság kérdéséhez, megítéléséhez kérdések merülnek fel, úgy természetesen állok a képviselő urak rendelkezésére. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Először is vannak-e kérdések? Józsa alelnök úr, parancsolj!

Kérdések

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Hát a legfőbb kérdésünk az, hogy mi ez a borzasztó nagy sietség, de amit elmondott Fónagy képviselő úr, azok a célok természetesen méltánylandók. És ami elvi distinkciót tett, azok természetesen fontosak, elfogadhatóak.

A konkrét kérdésem a transzparenciára vonatkozik. A támogatható és korábban, majdnem azt tudom mondani, hogy konszenzussal működtetett vagyongazdálkodás, energiapolitika ebben az előterjesztésben hogy tud transzparensen megjelenni, mi lesz ennek a biztosítéka, milyen megközelítésből, vagy kerül-e az MFB feladatkörének a rögzítésébe szakági specifikáció. Tehát a turisztika, agrárium, vidékfejlesztés az előterjesztői példa volt vagy bele van írva? Mert, ha bele van írva, akkor kicsit furcsa, mert másik tizedet is lehetne mondani, amit még bele lehetne írni. Nem értem igazából, hogy mit jelent az, hogy nem privatizálhat az MFB, mert végül is a tőkeprogram, amit tetszett volt említeni, az jogilag egyfajta privatizáció. Tehát a kettőnek a pontos összefüggését, ha megvilágítaná.

De a legfőbb kérdésem - a szándékot ismerem, értem, ami az APEH és a VPOP összehangolt működésére vonatkozik, és hogy ez egy összehangolt kormányzati felügyelet alatt történjen -, hogy ez első lépésként egy ilyen perszónálunió lesz, hogy lesz egy felügyelő kormánytag, mert ezt volt alkalmunk végigolvasni a kormányzati struktúrára vonatkozó előterjesztést, ott a 32. pontban a 3.-nál a VPOP még önálló kormányzati szervként szerepel, míg az APEH ebben a felsorolásban nem szerepel, mert jelenleg is a Pénzügyminisztérium alatt dolgozik.

Ez akkor az önálló státuszát is fogja érinteni? *(Dr. Fónagy János: Nem.)* Tehát meg is fordítanám a kérdést, hogy nyugtassa meg a VPOP dolgozóit, hogy hogyan fognak működni, mert én úgy gondolom, hogy a büdzsé bevételeinek jelentős része azért onnan származik, ha nem is a vám, de a jövedéki termékek vonatkozásában, nem beszélve a gazdasági bűnüldözés területén elért eredményeiről. A szándékomat kifejezve mondjon néhány jó szót a VPOP további sorsáról! Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Van-e még kérdés, hozzászólás? *(Jelzésre:)*
Parancsoljon!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Csak szeretném megismételni azt, amit a napirend elfogadásakor elmondtunk, hogy egy ilyen jelentőségű törvény ilyen módon történő tárgyalásával elvileg sem tudunk egyetérteni, nem beszélve arról, hogy öt perccel a bizottsági ülés kezdete előtt sem volt információnk arról, hogy ez a napirendi pont tárgyalásra kerül. Nem tudtunk erre a dolgra megfelelőképpen szakmailag felkészülni, ezért kénytelenek leszünk ezt az általános vitában elmondani, és itt ilyen okok miatt nem tudjuk támogatni a sem a tárgysorozatba-vételt, sem az általános vitára való alkalmasságot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pösze Lajos alelnök úr, parancsoljon!

PŐSZE LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Nagyon jó irányba mutat ez a törvény, mert húsz év óta passzírozzuk itt át ezt az állami vagyongazdálkodást. Egyik oldalról örülni kellene annak, hogy azt mondjuk, hogy végre ott van, egy helyen, és aki felelős ezért, annak a fejét lehet venni. Akik itt vagyunk már, idősebbek, sajnos tudjuk, hogy ez húsz év óta egy ilyen csikicsukijáték. Nem ezzel van a probléma; a problémánk pontosabban egyelőre azzal van, hogy számos, nagyon fontos dolog, de tényleg nagyon fontos dolog hiányzik ebből az előterjesztésből. Én mindent megértek, hogy nem volt idő rá, menni kell előre, kormányzati struktúrát kell felállítani, csak utalok rá, és nem megyek bele a részletekbe: hiányzik a legalapvetőbb dolog, amit szintén húsz éve mondunk, hogy a vagyonnak végre meg kell csinálni egy eszköz- és üzletértékelését, enélkül nem lehet. Megint elmozdítunk egy elképesztő állami vagyont egyik helyről a másik helyre, nem tudjuk, milyen értéken kerül be, és ez aztán a privatizációra, mindenre, tehát a későbbi, pályázat nélküli értékesítésre is kihat: nem tudjuk, hogy mihez képest, mennyiért értékesítettük, tehát ez egy nagyon fontos dolog, ezt meg kell csinálni. Úgyszintén hiányzik a törvényből azért az egyszemélyi felelősség

támogatása mellett egyfajta kontroll, ellenőrizhetőség beépítése, hiszen nemcsak előny az, ha egy miniszter egyszemélyes döntése minden - mert azért a törvényből ez következik, hogy ezt lehet levezetni -, e fölé egy kontroll is kell, nem azért, mert nem bízunk a miniszterben, hanem azért, mert az közös vagyunk. Például a parlamentnek legalább negyedévente számszerűen be kell számolni, hogy áll ez a vagyon, de ha nem tudjuk, hogy mennyi, akkor honnan tudjuk, hogy hogyan áll?

Még egy dolgot említék, és nem megyek bele további részletekbe. Túl azon, hogy az MFB ügyét külön érdemes kiboncolni, hogy ott éven belüli hitelek adhatók, mennyi, hogyan, kinek, mit csinál, hogyan kezelje azt a vagyont, milyen felelősség, milyen anyagi következményeket vállaljon a miniszter vagy a minisztérium az állami vagyonkezeléssel kapcsolatban, olyan dolgok is hiányoznak, mint például az MNB monetáris politikájának a vagyonvonzata. Ez is egy olyan alapvető kérdés, ami iszonyatos, sok százmilliárd forintot jelent éves szinten az országnak. Ezt nem lehet a nemzeti vagyonkezelés kataszteréből kvázi teljesen kihagyni, úgyhogy mindezekkel együtt, a szívem vérzik, de azt kell mondanom, hogy így a tárgysorozatba-vételt mi nem tudjuk támogatni, de az összes erőfeszítést és erőlködést támogatjuk a magunk részéről.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Volner képviselő úr, parancsolj!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. A törvény alapvető célkitűzéseivel ebben az esetben is egyet tudok érteni, de az előbb említett okokból, illetve az általam részletezendő okokból jelenleg nem tudjuk támogatni. Általában elmondható az, hogy Fidesszel való egyetértésben - legalábbis egyelőre úgy láttuk, hogy ez a Jobbik és a Fidesz álláspontja azonos tud lenni - nem kívánjuk a versenyt ott helyettesíteni, ahol a magánszféra jól működik a köz érdekének megfelelően, azonban stratégiai célnak tekintjük azt, hogy alapvető fontosságú közszolgáltatások és természetes monopóliumok állami kézben maradjanak. Ezt tételesen is szeretném javasolni, hogy ilyen módon szerepeljen a törvényben, lehetőség szerint nevesítve, és minél konkrétabb formában a félreértések elkerülése érdekében, és a normavilágosság követelményeinek megfelelően. Nagyon fontosnak tartanánk ugyanígy azt is, hogy az állami vállalatoknak meghatározó súllyal kell jelen lenniük horizontális jellegű, kulcsfontosságú ágazatokban is, mint amilyen a bankrendszer, a biztosítási piac és a pénztári piac.

Csak jelzem, amit nagyon gyengének tartunk jelenleg, és a javaslat komoly hiányossága, belső becslések szerint 42 milliárd forintra teszik most azt az állami vagyont, amely most még különböző szervezetek kezelésében van. Erre vonatkozóan hivatalosan elkészült ugyan egy vagyonkataszter, de jól tudjuk, hogy mind szakmai, mind egyéb hiányosságokkal küzd. Többek között az egyik hiányossága az, hogy a számbavételnek csak naturáliákban lenne értelme, most ehhez képest jelenleg nagyon sok könyv szerinti értéken szereplő értéknilyvántartás is van, aminek az amortizációja miatt túl sok értelme nincs, illetve az értékek egymással nem összevethetőek, tehát ezt a nagyon fontos lenne ilyen módon szabályozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Román István képviselő úr!

ROMÁN ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A mai ülésen már nem először hangzott el a mi ez a nagy sietség kérdése, amire természetesen egy-egy előterjesztésnél a konkrét válasz megszületett, azonban létezik erre egy általános válasz is, amely talán segíti a továbbiakban az ilyen kérdéseknek akár a megválaszolását, akár egyáltalán a kérdés feltételét. Ez az általános válasz pedig úgy szól, hogy az elmúlt nyolc év után a választópolgárok, a magyar emberek azt várják, hogy minél hamarabb egy

működőképes állam megteremtésének az alapfeltételei történjenek meg, és minél hamarabb történjenek olyan lépések, amelyek ebbe az irányba mutatnak. Azt gondolom, hogy ez a fajta általános válasz az elkövetkezendő hetek munkájában jelen lesz, és talán még az ilyen típusú kérdéseket is sikerül valamennyire megelőzni.

A másik észrevételem, amely ide kapcsolható, és ha kicsit kimozdulok magának az előterjesztésnek a szövegéből, akkor kérem, most nézzék el nekem, mert egy nagyon fontos kérdéstről van szó: 2006 őszét követően az illetékhivatalok az APEH szervezeti rendszerébe lettek integrálva, és az illetékbevételek a megyei önkormányzatok egyetlen saját típusú bevételei, amelyek beszedése ezt követően igen hektikussá vált. A leendő terveknek ez a része átvezet az önkormányzati szférába, viszont szeretném megragadni az alkalmat, mint önkormányzati vezető, szeretném kérni az ezzel foglalkozó illetékes politikusokat, szakembereket, hogy ennek kezelésében valami történjen: vagy hatékonyabbá váljon az illetékbevételek beszedése, vagy pedig egy leendő közigazgatási reform keretében a megyei önkormányzatok finanszírozása valamilyen módon kerüljön átstrukturálásra, mert nagyon komoly problémák származtak az elmúlt négy évben ebből a kérdéskörből. Köszönöm szépen, és elnézést, hogy kimozdultam a napirendi előterjesztésből.

ELNÖK: Márton Attila képviselő úr, parancsolj!

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon rövid leszek. Két apró jogtechnikai észrevételem lenne. Az egyik, sajnálom, hogy Józsa alelnök úr kiment, mert az egyiket pont neki címeztem volna, amikor is a legfőbb kifogásuk az, hogy ezt a törvényjavaslatot most kapták meg, az interneten fent volt, tehát utána lehetett volna nézni, hogyha érdekelte volna önöket. És csak azért, hogy a jegyzőkönyvben is meglegyen, és nehogy azt higgye bárki, hogy valami furcsa dolog történik itt, emlékezzünk, tisztelt képviselőtársaim, azok, akik itt ültek a Gazdasági bizottságban, hogy az MSZP kormányzása alatt például a villamos energiáról szóló törvény 326 darab módosítóval lett itt a bizottságban átküldve, ami végül is csak egy iparági szabályozásról szól. Ez nem arról szól, ez a törvényjavaslat, ez most egyáltalán a minisztériumi struktúra és a vagyoni elhelyezkedéséről szól. Tehát úgy gondolom, hogy egyrészt, aki akarta, az utána tudott nézni, ez nem lehet probléma.

Pöszke alelnök úr felvetésével kapcsolatosan pedig a bizottság munkarendje folyamatosan tartalmazza a miniszterek meghallgatását és ez egy normál, rendszeresen visszatérő bizottsági program. Tehát hogyha a jobbkios képviselőtársaknak csak annyi problémája van, hogy a minisztereket hogyan lehet és a vagyongazdálkodással kapcsolatos kérdéseket hogyan lehet majd adott esetben kontrollálni, kérem szépen, a normál parlamenti bizottsági ügymenetnek része a miniszterek évenkénti vagy ha igény mutatkozik rá, akár sűrűbben történő meghallgatása, akár egy-egy konkrét témakörben is. Tehát mindenféle parlamenti ellenőrzés a legmagasabb szinten valósulhat meg abban az esetben is, hogyha ez a törvény ilyen módon kerül elfogadásra.

Tudom, hogy ez Kovács Tibor képviselőtársamnak, lehet, hogy új, ezért mosolyog, pedig hát ez ebben a bizottságban eddig is szokás volt és úgy gondolom, hogy ezt a lehetőséget ezután is meg fogjuk tartani, és kívánunk ezekkel a lehetőségekkel élni. Úgyhogy én azt javaslom, hogy amennyiben önöknek is, tisztelt képviselőtársaim, valóban a vagyoni megtartása, állami kézben tartása fontos kérdés, akkor itt van most a lehetőség, és kérem, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kupcsok képviselő úr, parancsolj!

DR. KUPCSOK LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Nagyon rövid leszek. Próbáltam teljesen objektíven nézni ezeket a szabályozási területeket és ez egyben kérdés is az ellenzéki képviselőtársak irányába, hogy melyik az a terület ezek közül, ami rendben van. Amikor megfogalmazzuk azt, hogy mi a sietség oka, melyik az a terület, amikor hátradó lehetünk, és azt mondhatjuk az elmúlt nyolc év alapján, hogy ebben nem kell csinálni semmit. Most én csak az MSZP oldaláról nézem, és ha mondjuk az előbb azt mondtam, hogy gyakorló önkormányzati vezető, akkor mint gyakorló kamarai vezető, a hazai vállalkozások alulfinanszírozottak, tőkehiányosak. Kérem szépen, a létükért küzdenek, itt emberek akasztják fel magukat, építőipari vállalkozások hónapok óta nem dolgoznak. És ez nem demagógia, az az egymillió-százezer vállalkozó, akiről beszélünk, gyakorlatilag az utolsókat rúgja. Tehát, amikor arról beszélünk, hogy nincs idő, akkor évek óta nincs idő, amit elvesztegettünk.

Amikor a VPOP-ról esik szó, hát azért mondjuk már ki, hová lett a hazai ruházati ipar, bőripar, textilipar! Kedves Képviselőtársak! Ebben volt valami szerepe, meg felelőssége a hazai hatóságoknak, akiknek ellenőrizni kellett volna a kínai, meg a távol-keleti dömpingárut?

Állami vagyon. Az állami vagyonvesztés mértékét ki ismeri, kedves ellenzéki képviselőtársak? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Itt is általános vitára való alkalmasságról és tárgysorozatba-vételről döntünk, tehát próbáljunk meg szerintem a keretek között maradni. Van-e még hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Én nem láttam, azért kérdezem. Amennyiben nincs, Fónagy képviselő úr, parancsolj!

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen. Engedjék meg, hogy egy személyes mondattal kezdjem: magam 12 évig ültem az asztal azon U-alakú oldalán és az elmúlt 12 évben több kormány regnálása alatt a Gazdasági bizottság azért arról volt nevezetes, hogy általában és összességében tartotta, természetesen a megfelelő politikai tartalommal és szándékkal, de tartotta a szakmaiságot. Tehát szakmai kérdésekben szakmai kérdéseket tett fel, és ezért köszönöm kivétel nélkül minden kérdező képviselőtársamnak, hogy egy alapvetően társadalompolitikai indíttatású és célú előterjesztés nagyon jelentős szakmai tartalmára szakmai kérdéseket és észrevételeket tettek. Nagyon remélem, hogy elnök úr vezetésével az elkövetkező négy évben ez lesz a jellemző.

Több képviselő kollégám kérdezte, hogy mi ez a sietség. Az is nagyon helytálló, amit Kupcsok képviselő úr mondott, hogy sürgős a tennivaló, de kérem, ne felejtsek el, hogy az év közepén járunk, nagyon gyorsan megy az idő, és ebben a javaslatban számos olyan kérdés van, egy sor állami vállalat működése, az adóval kapcsolatos dolgok, amelyeknek a vitáját, vizsgálatát, a nagyon gyors kormányzati átvételét és az ezekkel kapcsolatos nagyon gyors reparációt időben kell elkezdeni. Mert nagyon közel van az év vége. Az egy látszólagos dolog, hogy májust írunk. Akik itt ülünk, mindnyájan tudjuk, hogy egyébként is gyorsan megy az idő, de gazdasági folyamatokban aztán végképp nagyon gyorsan megy az idő. És novemberben vagy december elején már hiába fogjuk mondogatni egymásnak, hogy hát tudtuk volna, meg akkor kellett volna, s a többi. Úgyhogy ez a sietség általános indoka.

A Józsa képviselő úrnak a privatizációval kapcsolatos kérdésére, elnézést, lehet, hogy az én összefoglalásra irányuló törekvésem volt értelemzavaró. Az MFB-nél azoknál a vagyonelemeknél, azoknak a társaságoknál áll fel a privatizáció tilalma, amelyeket a jelen tervezet a tulajdonosi joggyakorlás szempontjából az MFB alá sorol. Tehát az MFB irányítása alá utalt társasági körben tilos vagy nincs megadva az MFB számára a privatizáció lehetősége.

A kormány, a VPOP és ez az átmeneti státus. A tervezet a VPOP jelenlegi szervezetét meghagyja, és a felügyeletét kormánybiztosra bízva. Akinek, a tárcavezető miniszternek és a kormánybiztosnak mint a gazdasági miniszternek együttes feladata lesz az összevonásra vonatkozó átfogó intézkedési terv és program összeállítása. Ez nem ebbe a rapid intézkedési

körbe tartozik. Ennek a szervezeti előkészítését és személyi előkészítését egy kormánybiztos jelölésével kívánja a tervezet megoldani.

Pösze képviselő úrnak tökéletesen igaza van, én magam is tanúja vagyok az elmúlt tizenvalahány évben annak, hogy a vagyonregiszter, a felmérés, az üzleti értékeknek a megállapítása, a korrekt vagyonértékelésnek az elvégzése, meggyőződésem, hogy ezt a kormány nem tudja megúszni, nem tudjuk kikerülni, nyilvánvaló, hogy egy egységes vagyongazdálkodás keretének a – nem is az egyik, hanem a – legfontosabb kérdése egy valós vagyonszámítás és egy valós üzleti és vagyonértékelésnek az elvégzése. Ezt a célt szolgálja egyébként vagy készíti elő az ebben a tervezetben is szereplő nemzeti vagyongazdálkodási irányelv előkészítési kötelezettségének a kimondása és ezen belül évenként vagyongazdálkodási program összeállításának a kötelezettsége. Ez egyébként a transzparenciát is magában foglalja, Józsa képviselő úr kérdezte. Mind az irányelv, mind a program is éves program, nyilvánvalóan az éves programok teljesítéséről a program végrehajtóinak számot kell adniuk.

Pösze képviselő úr még az MFB-nek a monetáris, tehát az MFB működésével és gazdálkodásával kapcsolatosan kérdést is feltett.

Ebben egy vonatkozás van, éppen a jelenlegi helyzet stabilizálása miatt, ami a jegyzett tőke minimális szintjének megállapítására vonatkozik, azzal, hogy azt 2010. december 10-ig kell beállítani. Ez magának a pénzügynek a stabilitását mutatja. Egyébként az MFB-törvény e módosításokon kívül nem változik, tehát a monetáris kapcsolatok abban vannak szabályozva, ha pedig továbbiak válnak szükségessé – és ebben én nem vitatom képviselő úr szakmai igényét –, akkor nyilvánvaló, hogy azt az átfogó törvényben a parlamentben lefolytatott általános vita alapján figyelembe fogjuk venni.

Volner képviselő úrnak, engedje meg, hogy általánosságban válaszoljak. Mindazt, amit felvetett akár a természetes monopóliumok, akár az állami vagyon megőrzésével kapcsolatban, hosszú évek óta a Fidesz-KDNP, mi több, személy szerint én magam is képviselem; gondolom, nem kell emlékeztetnem képviselőtársaimat akár az állami vállalatok, akár a magyar nemzeti alapvető vagyonok, például a víz vagy a termőföld megőrzésével kapcsolatos eddig álláspontunkra. Ebben közöttünk az égedta világon semmilyen nézetkülönbség nincs, és az, hogy a végleges törvényben ezek meghatározó súlyának helyét kell adni, abban is egyetértünk, és ismétlem, a parlamenti vita lefolytatását és az azt követő, átfogó rendezésre irányuló törvény-előkészítő munka során ezt figyelembe fogjuk venni, természetesen bevonjuk önöket is, és ha igény van rá, akkor önt is.

Az illetékhivatalok kérdése egy ismert dolog: ez most a partraszállás törvényi biztosítása. Nyilvánvaló, hogy az illetékhivatalok kérdése az állami vagyon kérdése, de ez az önkormányzatokat és egy sor mindent érint, de napirendre kell majd tűzni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bizottság! Remélem, hogy mindenkinek választ adtam az általános vita lehetősége elbírálásának mértékéig. Megismétlem kérésemet, hogy a napirendre vételt és általános vitára való alkalmasságot - éppen ennek az ügynek az igen jelentős hordereje miatt - támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egy rövid hozzászólási kört engedek, de utána szeretném lezárni a vitát, ha ez lehetséges.

Pösze alelnök úr, parancsolj!

További hozzászólások

PÖSZE LAJOS (Jobbik): Igazából nem hozzászólok, hanem csak pontosítok a jövőbeli együttműködés érdekében. Furcsa, de én nem MFB monetáris politikájáról, hanem az MNB monetáris politikájának a vagyonszámításáról beszéltem. Ezen most itt nem nyitunk vitát,

mert ez nagy téma, ezt külön beszéljük meg, csak pontosítani akartam, már csak azért is, mert ezt a Számvevőszék is körülbelül húsz éve próbálja rajtunk számon kérni.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz) előterjesztő: Magyar Nemzeti Vagyonügynökség. Bocsánat, az én szóbotlásom volt: jót gondoltam, és rosszat mondtam.

ELNÖK: Volner képviselő úr, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Nagyon köszönöm, elnök úr. Szeretném Fónagy úrnak megköszönni és ezáltal fideszes képviselőtársaimnak is, hogy a vagyonszabályozás felállításával kapcsolatos törvényi garanciára ilyen módon szóbeli ígéretet kaptunk. Ezt a konstruktivitást ilyen módon nagyra értékeljük; nyilván a részletes törvényi szabályozás, illetve elmaradása lesz majd a kritikánk alapja, de ezt a szándékot, amely ebben megtestesült, előre is köszönjük önöknek.

Annyit szeretnék még leszögezni, hogy a felelős vagyongazdálkodásnak mindenképpen egy átfogó vagyonszabályozás felállítása az előfeltétele, ami nem alakulhat máshogy, minthogy a tételes földhivatali felleltározáson és nyilvántartásba vételen alapul – továbbra is ezt a javaslatot szeretnénk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más hozzászólási szándékot nem láttam. Nem tudom, hogy Fónagy képviselő úr kíván-e reagálni.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz) előterjesztő: Erre igen, egy fél mondatot: a Földalap nem tartozik ennek a törvénynek a hatálya alá. A földvagyon, az állami Földalap az egy másik generális szabályozás tárgyát képezi. Köszönöm a türelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most eljött a döntés pillanata. Itt alapvetően két dologról döntünk a törvény kapcsán: az egyik a tárgysorozatba-vétel, a másik az általános vitára való alkalmasság. Először a tárgysorozatba-vételről való döntést bocsátom előre.

Döntés tárgysorozatba-vételről

Kérem azokat, akik támogatják a szóban forgó javaslat, tehát az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás és a többi érdekében benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét, azok kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás. –18.)* Köszönöm szépen. Ellenzavazat? *(Szavazás. –4.)* Tartózkodás? *(Szavazás. –1.)*

Úgy látom, hogy 4 ellenzavazattal és 1 tartózkodás mellett a bizottság tárgysorozatba vette a törvényjavaslatot.

Szeretném kérni a következő szavazást. Ha jól számoltam, akkor ez 16 igent jelent egyébként; ezt csak úgy jelzem a jegyzőkönyv kedvéért, de ezt a munkatársaim nyilvánvalóan ki tudják egészíteni.

Döntés általános vitára való alkalmasságról

Most az általános vitára való alkalmasságról döntünk. Kérem, hogy aki a törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartja, az kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás. –18.)* Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy ki az, aki nem tartja alkalmasnak? *(Szavazás.)* Négy. Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Egy.

16 igen, 4 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak tartotta.

Itt is fel kell tenni akkor a kérdést, ami a bizottsági előadókra vonatkozik. Van-e igény arra, hogy a bizottság akár többségi, akár kisebbségi előadót állítson a vita során, vagy

elegendőnek tartják a frakciók hozzászólásait? *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom, hogy igen. Akkor az erre vonatkozó napirendet lezárnam. Köszönöm szépen Fónagy képviselő úrnak a jelenlétet.

Egyebek

Az „egyebekben” én csak két rövid megjegyzést szeretnék tenni tisztelt képviselőtársaimnak. Nyilvánvaló, hogy nálunk két miniszter meghallgatása esedékes a jövő héten: Fellegi Tamás, illetve Matolcsy György miniszterjelölteké. Mind a kettőjünkkel egyeztettem már, csak az a baj, hogy egyelőre közös időpontot nem sikerült találni, márpedig kísérletet tennék arra, hogy lehetőleg egy bizottsági ülés keretében történjenek a meghallgatások, nyilvánvalóan nem egyszerre, hanem külön-külön. Elképzelhető, ezt jelzem a képviselőtársaimnak, lehetséges, hogy ha szerdán nem működik, akkor ezt csak pénteken tudjuk megejteni; tekintettel arra, hogy szombaton kerül sor a miniszterelnöki eskütételre, ez még időben van. Mindenképpen egyeztetni fogok velük még a mai nap folyamán, és megpróbálom jelezni ezt kellő időben, hogy tudjanak alkalmazkodni.

Végül azt szeretném még jelezni, hogy egyébként a bizottság általános ülésének időpontját egyelőre próbálom tartani ebben az ominózus szerda 10 órás időpontban, ha viszont elképzelhető, hogy a törvényjavaslatok tárgyalása akár részletes vitánál, egyebeknél igényel egy-egy rövid, rapid ülést, tekintsenek el attól, ha ilyeneket próbálok alkalmazni. Ezekre nyilvánvalóan úgy próbálok sort keríteni, hogy lehetőleg a parlamenti napirend figyelembevételével valahogy a reggeli órákban vagy valami hasonló időpontban kerüljön sor rá. Erről az értesítést most már próbáljuk e-mailen, illetve telefonon is körbeküldeni. Köszönöm szépen.

Az „egyebekben” van-e valakinek más hozzászólása? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor a mai bizottsági ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 28 perc)

Rogán Antal

a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf

a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Várszegi Krisztina